

**ATEİZM:
SEBEPLER... İDDİALAR...
SORULAR...**

Ateizme sevkeden sebepler -1-

- Bilim kutsamak-Bilimcilik (Batı tarihi özelinde)
 - Din-Bilim çatışması (Batı tarihi özelinde)
 - Hristiyan teolojisi (Batı tarihi özelinde)
 - Maddenin ezeli oluşu/her şeyin maddeye bağlanması
 - Allah'ın adaleti problemi
 - Kötülük problemi
 - Ahlakın kaynağı sorunu (Din-ahlak ilişkisi)
 - Kur'an'da çelişkili ayetler ve bilime aykırılıklar iddiası
- İlk üç madde ile son madde asıl sebepler arasında sayılmamalıdır. Bunlar ateistin görüşünü takviye etmek için kullandığı tarihsel unsurlardır. Son madde de takviye içindir. Faraza diyelim ki, Kur'an'da çelişkiler olsun. Bu Kur'an'ın ilahi kelim olmadığını gösterir, Tanrı'nın yokluğunu değil. Bunlar içinde ateizme sevkeden en temel sebep kötülük problemidir. Aşağıda görülecektir.

Ateizme sevkeden sebepler -1-

Aşağıdaki sebepler psikolojik-sosyolojik sebeplerdir. Ama özellikle sosyal medyada felsefi sorunları tartışmaktan ziyade bu sorunlara yoğunlaşıldığı görülür:

- Müslümanların yaşantıları – Pratikte ahlak sorunu
- Ailevî sorunlar ve baskılar
- Özgürlük ve dinsel tekliflerden kurtulma arzusu
- Medyadaki seviyesiz ve sağlıksız din tartışmaları
- İslam'ın modern dünyada uygulanamayacağı

Sosyal medyada ateizm

- Sosyal medyada gördüğüm ateist söylemlerden yola çıkarak iki şey söyleyebilirim:
- Türkiye’de ateizm kısmen saldırgan ve alaycı bir dile sahiptir. Tanrı’ya inanmamanın ötesinde de din düşmanlığı yapmaktadır. Din düşmanlığı da hristiyanlık veya yahudilik düşmanlığı değil, İslam düşmanlığıdır.
- Ateistlerin İslam’la ilgili söylemleri seviyesizdir. Çarpıtmalarla doludur.



Albear @tly... · 22 Şub

Dindarlar Ahlaki veya hukuki bir hata yaptıklarında suçluluk duymazlar..

Çünkü, ibadetlerin günahları sileceği inancıyla büyüyorlar!



@tly_Ungodly

126 93 537 17B



Akıl ve Bilim @T... · 11 Şub

İslam'ın bu dünyada bütün dinlerden daha fazla problemi var. Çünkü her şeyi bildiğini iddia ediyor.

Hristiyanlık ise gündelik hayata karışmıyor. İslam'a göre daha iyi.

Ahmet Arslan



#BüyükSorular

HABER TURK

@Tekyolbilim

FELSEFE VE DİNİN HAKİKATLE İLİŞKİSİ

BÜYÜK SORULAR

ARSLAN: DİN, BEN HAKİKATTEN ÜSTÜNÜM DER



Akıl ve Bilim

@Tekyolbilim

Takip et

@yavuz_koktas adlı kişiye yanıt olarak

Müşrik olmak kötü değil. Onun zıttı olan kavram kötü. Şirk çoğulculuk. Tevhit tekilcilik. Tekçilik. Herkesi tek bir renge, tek bir kalıba, tek bir sese hapsetmek. medeniyet çoğulcudur. Tevhidin olduğu yerde medeniyet olmaz, varsa yok olur. İslam, medeniyeti yıktı.



Ateist TV @At... · 09 Şub

Sülale boyu peygamber !

Yahu hiç mi

şüphelenmiyorsun?

Sülale Boyu Peygamber

Hız. İbrahim Peygamber.
İbrahim'in Yiğeni Lut'da
Peygamber. İbrahim'in İki Oğlu
İshak ve İsmail'de Peygamber.
İshak'ın Oğlu Yakup, O da
Peygamber. Yakup'un Oğlu
Yusufta Peygamber.

Yahu Hiç mi Şüphelenmiyorsun?



Albear ... · 24 Şub

Bir Tanrı'nın, her birinde 200 milyar yıldız bulunan 100 milyar galaksiyi yaratıp, sonra da kendisine bir koç kurban edilmesini istemesi sizce mantıklı mı?

Çarpıtmalara örnekler

1. «Ey Dâvûd! Biz seni yeryüzünde halife yaptık; onun için insanlar arasında adaletle hükmet!» (Sad, 26) Ateist bunu şöyle anlıyor: Davud, 1580 yıl önce kral idi. Kur'an sanki şimdi kral olmuş gibi anlatıyor. Burada 1580 yıllık bir hata var. Cevap vermeye değer mi, bilmiyorum. Cariyeliği sürekli cinsel kölelik olarak nitelermeleri de çarpıtmaya iyi bir örnektir.
2. «İnsanlara hac ibadetini duyur; gerek yaya olarak gerekse zayıf/yorgun argın develer üzerinde uzak yollardan gelerek sana ulaşsınlar.» (Hac, 27) Ateist bunu şöyle anlıyor: Demek ki, sadece deve değil, zayıf/incelmiş develer üzerinde hacca gidilmesi gerekir. Uçak veya otobüs ile gidilse, hac geçersiz! Burada zayıf develerle hacca gelmek gerektiğinden değil, hac yolculuğunun ne kadar meşakkatli olduğundan, develerin bile bu yolculukta zayıfladığından bahsedilmektedir.
3. İddia şöyle: Müslümanların dillerinden düşürmedikleri "Kız çocuklarının diri diri gömülmesi" tamamen yalan çıktı. Tam bir palavra! Bir tane bile örnek yokmuş. Prof. Dr. Adnan Demircan anlatıyor. Bu videoyu izledim. Tam bir çarpıtma var. Ateist, dinlediğini bile çarpıtarak aktarıyor. Hoca kız çocuklarını diri diri öldürmek yaygın değildi, bazı kabileler uyguluyordu derken, ateist göz göre göre bir tane bile örneği yok diye iddia ediyor! Ateizmin ahlakı böyle bir şey midir?!!

Çarpıtmalara örnekler

- Çarpıtma metotlarının en meşhuru mecaz olan bir ifadeyi hakikate çekmektir.
- Örnek: «Biz yeri yaydık ve üzerine sabit dağlar bıraktık.» (Hicr, 19)
- Ateiste göre “yeri yaydık” ifadesi kesinlikle yeri tepsi gibi gösteren bir ifadedir.
- Oysa mecazdır. Yani yatakta nasıl insan rahatsa, yeryüzünde de öyle rahat edeceği şekilde yeryüzü yaratılmış denmektedir. Öyle ya, meyve sebze, et süt, yumurta bal... Hiç birini tek tek topraktan toplayıp-seçip-eleyip- birleştirip yapmıyoruz. Bitki, topraktaki mineralleri birleştirip meyve sebze yapıyor, göğe yükselen bulutlar, uzayda kaybolmayıp yere yağmur olarak iniyor, suyun kaldırma kuvveti denizleri taşımada kullanmamızı sağlıyor, arı tek tek dolaşp çiçek özlerinden bize bal yapıyor. Allah yeryüzünü insanın rahatça yaşayacağı şekilde yaratmıştır. Dünya insanın evi imiş gibi rahatça yaşayabileceği bir yer olarak yaratılmış ve tüm detaylar ona (insana) göre ayarlanmıştır.

Çarpıtmalara örnekler

- Diğer bir örnek: “Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden sorumlusunuz, kişi aile fertlerine karşı çobandır, o da onlardan sorumludur. Kadın, çocuklarına çobandır.” (Buhari, Cuma, 11; Müslim, İmare, 20) hadisini işiten herkes, bunun kişinin hak, görev ve sorumluluklarını ifade ettiğini hemen anlar. Ama İlhan Arsel bakın hadisten nasıl bir sonuç çıkarır: “Muhammed, kadını koyun ya da at ve davar gibi hayvanlara eşdeğer görmektedir.”

Çarpıtmalara örnekler

- İlhan Arsel, “Muhammed’e göre tanrı, kadın ve erkeği birbirine düşman olarak yeryüzüne indirmiştir.” şeklinde bir iddiada bulunur. Arsel buna delil olarak, “Birbirinize düşman olarak inin.” (Bakara, 36) ayetini delil gösterir. Halbuki bu ayette söz konusu edilen düşmanlık, ‘şeytanla insan arasındaki’ düşmanlıktır.
- Arsel’in bir diğer iddiası, Peygamberimizin ‘bir kadınla asaleti için evlenebileceğini’ söylediği iddiasıdır. Halbuki hadisin meali şöyledir: “Kadın, dört şey için nikah edilir. Malı, asaleti, güzelliği ve dini için. Sen dindar olanını seç.” (Buhari, Nikah, 15) Arsel, çarpıtarak verdiği hadis etrafında, 35 sayfa laf üretir. Arsel, “Sen dindar olanını almaya bak.” kısmını gizlemiştir. Arsel hızını alamaz ve hadisin amacının zıttına olacak şekilde şöyle devam eder: “Muhammed’in amaçladığı şey, güzellik ve maldır.”

Seviye demişken... Celal Şengör...

- Şengör ateistlerin can simidi gibi... Ama öyle değil! Jeoloji alanında dikkate alınabilir ama din ve felsefe alanında onu kaale alan yok! Ama maalesef gençlik üzerinde etkili olabiliyor!
- Bir örnek: Celal Şengör, Kur'an'ı defalarca incelediğini, Fransa'dayken bilim adamları ile tartıştığını ve bir çok bilimsel yanlışı bulduğunu dile getiriyor ve bir örnek veriyor. «O, sizi sarsmaması için yere sağlam dağlar yerleştirdi, ırmaklar ve yollar açtı ki gideceğiniz yere ulaşabilesiniz.» (Nahl, 15) «Biz, yeryüzünü bir döşek, dağları da (yeri dengede tutan) kazıklar yapmadık mı?» (Nebe, 6-7) Şengör'ün iddiası şu: Dağlık alanlarda da deprem olur. O halde Kur'an bilime aykırıdır. Oysa bu yorum, ayeti yanlış anlamaktır. Zira ayet dağlık alanlarda deprem olmaz demiyor. Ayete göre dağlık alanlar, depremin etkisini hafifletir, sarsmayı azaltır. Özellikle yeryüzünün dağlık kısımlarında zemin sağlam olduğu için, yapıların depremlerde daha az hasar görmesine karşılık vadilerin ve ovaların nispeten daha riskli olduğu bilinmektedir. Bu da herkesin bildiği bir şeydir.
- Yine der ki: «Şimdi yapay zeka falan var. Tanrıya ihtiyaç yok, tanrı arıyorsanız tanrı biziz. Biz yaratıyoruz.» İşte Hak bir Din reddedildikten sonra gelinen nihai nokta burasıdır. İnsanı tanrılaştırmak... Tek tanrı yerine pek çok tanrı... Çoğu bunu itiraf edemiyor, ama Şengör dürüst davranıp itiraf ediyor!

BİLİM

Din-Bilim çatışması

Bu çatışmanın batı tarihine özel bir anlamı vardır. Şu sebeplerden dolayı:

1. Kilise, sadece din alanını değil, bilim alanını da tekeline almış, bilim ondan sorulur olmuştu. Bilim adamlarının yeni keşifleri kilisenin dogmalarıyla çatıştı. Bu sefer kilise, kendini yenileyeceğine, bilimle savaştı, bilim adamlarını aforoz etti. Böylece din-bilim çatışması başladı. Aslında buna din-bilim değil, kilise-bilim çatışması demek daha doğrudur.
2. Hristiyan teolojisi, akla aykırı, izahı zor unsurlar içeriyordu. Bu da dinden ve Tanrı'dan uzaklaşmaya sebep oldu. Şunlar gibi: Teslis inancı, aslı suç (Adem ve Havva'nın işlediğinden dolayı bütün insanlık günahkardır. İsa da bizim günahlarımızdan dolayı çarmıha gerildi. Günahlarımıza kefarete oldu, kurtuluşumuzu sağladı) ve günah çıkarma seansları vasıtasıyla Allah ile kul arasında ruhbanların girmesi. Bunları akıl ile bağdaştırmak mümkün değildi.

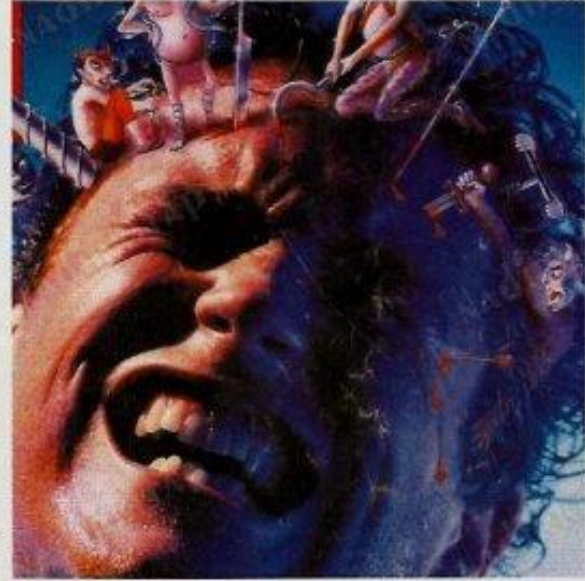
Bilimin doğrulama yöntemi

- Bilimsel yöntemin kapsamına gözlemlenebilir olgular girer. Bunları doğrulama yöntemi ile tayin eder. «Su 100 derecede kaynar.» Dünyanın her tarafındaki su deneylenmiş değildir. Ama yapılan deneyler bunun hep böyle olduğunu göstermiştir. Doğrulanmış bilgi kesin bilgi değil, olasılığı yüksek bilgi demektir.
- Bilimin sınırını ise olgusal içerikten yoksun konular oluşturur. Yani bilim burada durmalıdır. Olgusal içeriği olmayan konu, gözlem veya deney yoluyla reddedilemeyen konudur. Tüm metafizik konular bu alana girer. Örneğin tanrının var olup olmadığı, ruhun varlığı veya yokluğu, gözlemlenebilir olguların birer "görüntü"den ibaret olduğu, asıl gerçekliğin bu görüntüler gerisinde yattığı gibi sorunlar, metafiziksel nitelikte olup, bilimin inceleme konusu dışında kalırlar.
- Buna göre şöyle önermeler kurmak yanlıştır: Bilim, evrimin varlığını kabul etmiştir. O halde Tanrı yoktur. Ya da; Bilim, maddenin yapıtaşı olan parçacıkların ölçülmesindeki belirsizlikten yola çıkarak neden-sonuç ilişkisinin olmadığını kabul etmiştir. O halde ilk neden diyebileceğimiz bir Tanrı yoktur ve madde rastlantısal olarak oluşmuştur. Eğer böyle önermeleri doğru kabul edersen bilim aşağıdaki görselde gördüğün gibi olur:

ANTHONY STANDEN
BİLİM
KUTSAL BİR İNEKTİR



Paul Feyerabend
Bilim Kilisesi
Özgür Bir Toplumda Bilim



PINAR
YAYINLARI

İddia: Ben Allah'ı görmek istiyorum. Bilimin ispat etmediği şeye inanmam

- Oysa varlıkta her şey gözükmez, ama biz ona yine de inanırız. Akıl gözükmez, ama varlığına inanırız. Çünkü akıl, sorar, düşünür, işleri düzene sokar. Buradan yola çıkarak aklın varlığına inanırız. Aynı şekilde iradenin varlığına da inanırız. Çünkü tercih yapıyoruz. Bu, iradenin varlığını gösterir. Ancak akıl veya irade bilimle asla ispat edilemez.
- Bir ressam yaptığı resmin içinde bizzat bulunmaz. Resmin içinde ressamı arar mısın? Bir marangoz da yaptığı masanın içinde bizzat bulunmaz. Aynen bunlar gibi Yarattıcı da maddî olarak yarattığı bu evrende maddî olarak bulunmaz. Bu evrende Tanrı'yı görmem lazım demek, resimde ressamı görmem lazım demeye benzer. Oysa burada aklen çıkarımlar yapmaya ihtiyaç vardır. Bunu düşündüğünde şöyle dersin, doğal olarak: Maddede yaratma kabiliyeti yoksa maddenin ötesinde bir yaratıcı var demektir.
- Bilimin Tanrı'yı ispat etmek gibi bir görevi var mı? Dahası buna gücü yeter mi? Bilim, var olanları keşfeder veya açıklar. Büyük yanlışlık yapıyor. Tanrı, asla bilimin konusu olamaz. Tanrı, aklın konusudur. Bilim, gördüğümüz olayların nasıl olduğunu açıklar. Tanrı'nın varlığı veya yokluğu bilimin konusu olamaz. Bilimsel bilgi elbette önemlidir, ama sınırları vardır. Mesela çatalı düşünelim. Kullanımı çok basittir, köfte yemek için harikadır. Ama konu çorba olduğunda mecburen işlevsiz kalır. Bilim de işte çatal gibi bir şeydir. Kolay öğrenilir, kolayca uygulanır, ama o aslında "küçük sorular" için tasarlanmıştır. Bilim, şeylerin nasıl olduğunu indirgeyerek, parça parça incelemek içindir. Bilim, pek sıklıkla yapılan yanlış bir kullanımla "büyük sorulara" cevap vermek için zorlandığında çatalla çorba içmeye çalışmak gibi bir garabet oluşur. Bu, artık o aracı kullanmak değildir, bilakis kötüye kullanmaktır.
- Örneğin evrim. Evrim kabul edilse bile bu, Tanrı'nın yokluğunu göstermez. Burada teist açısından bir problem yoktur. Zira teist evrimsel süreçleri yaratanın Allah olduğu kabul eder.

İddia: İslam, müslümanların geri kalma sebebidir.

- İleri-geri meselesi tartışılabilir. 2. Dünya savaşı ve Hiroşima'nın yok edilmesinden sonra ileri-geri kavramları ciddi olarak eleştirilmiştir. Çünkü bilim ve teknoloji insanlığın faydasına değil, büyük zararına yol açmıştır. Ancak konumuz bu değil.
- Geri kalma durumunu kabul etsek bile İslam asla bunun sebebi değildir. Müslümanlar, Batı karşısında 17. yüzyıldan itibaren gerilemeye başlamıştır. Bunun siyasî, ekonomik ve askerî sebepleri vardır. Başka sebepleri de olabilir ama İslam, bu sebeplerden biri değil. Zira İslam'ın hakim olduğu asırlarda müslümanlar bilimde de, sanatta da, felsefede de, hukukta da ilerlemiştir. Bazı müslümanların bilime veya felsefeye karşı çıkmaları İslam'la ilgili değil, kültürel ve mevzii bir durumdur. Sadece aşağıdaki tanıklık ve kitaplara bakılırsa bu anlaşılır.
- Merak edenler için –mutlak olmasa da- Frederick Starr'ın kitabından bazı sebepleri burada ifade edebiliriz:
 - Moğollar yüzünden
 - Zengin sınıfın bilim adamlarına yönelik himayelerinin azalmasından
 - Siyasi himayenin azalmasından
 - Türk milletinin göçebe oluşu, bilim ve felsefeye önem vermeyişlerinden
 - Starr, bunların gerçek sebep olmadığını söylüyor. Ona göre asıl sebep Gazalî. Siyasilerin de himayesiyle akla darbe vurdu. Evet, gerçek sebep bu mu? Değil. Belki de gerçek sebep hiçbir zaman bilinmeyecek!

Fuat Sezgin: Dünyanın tanıdığı en meşhur bilim tarihçisi

- [27 Mayıs 1960 askeri darbesi](#) sırasında üniversiteden uzaklaştırıldı. Bir valizle yurt dışına, Almanya'ya gitmek zorunda kaldı. Bilim tarihi alanında orada oryantalistlerin kıskançlıkları ile karşı karşıya kaldı. Pek çok zorlukla karşılaştı. Ama asla pes etmedi. Bu dönemde yaşadığı zorluklarla nasıl mücadele ettiğini şu sözlerle açıklamıştır: *"Ben şuna inanmıştım artık. Tüm musibetler karşısında sadece Allah'a inanacaksın, başka hiçbir şeye değil.»*
- Onun 17 ciltlik Arap-İslam Bilimleri tarihi adlı eseri Türkçe'ye çevrilmiştir. Aşağıdaki görsele bakınız:

FUAT SEZGİN

ARAP-İSLÂM BİLİMLERİ
TARİHİ

CİLT - I

ALMANCA ASLIN TÜRKÇE TERCÜMESİ

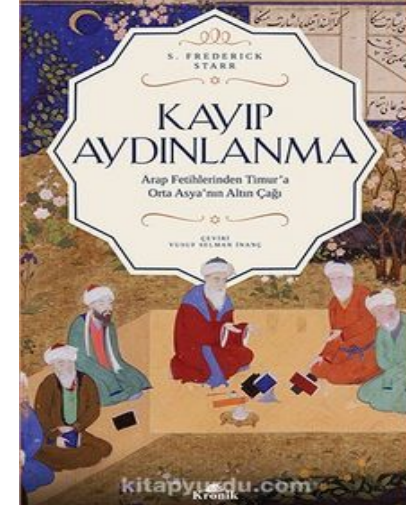
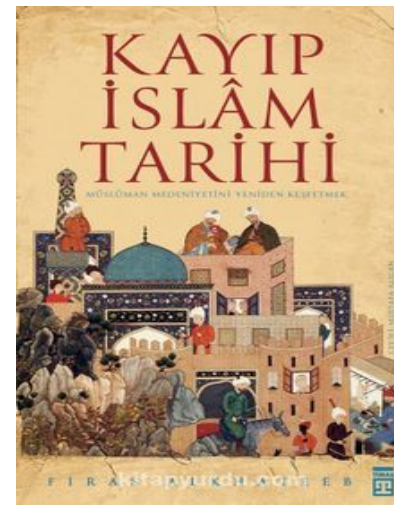
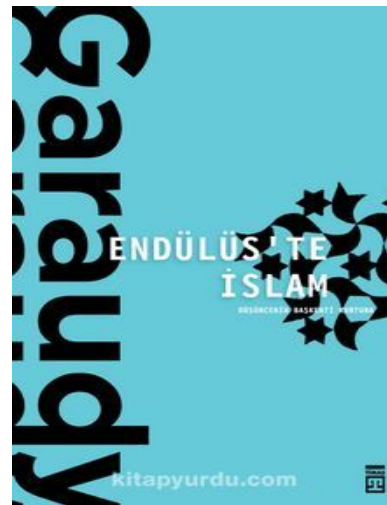
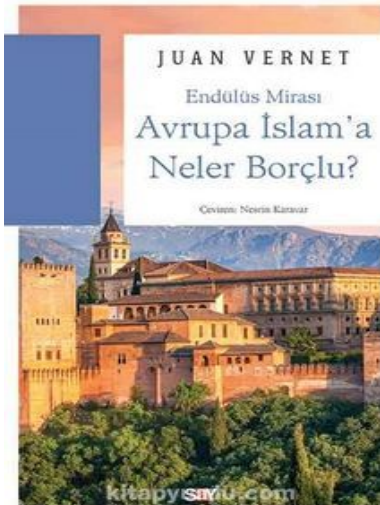
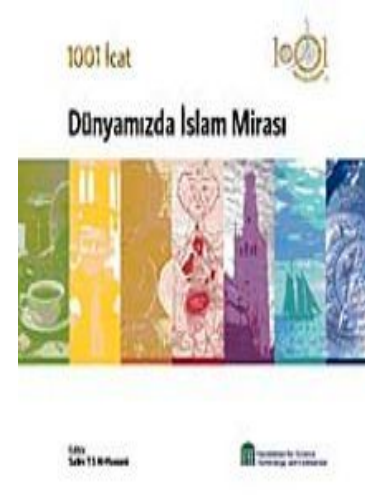
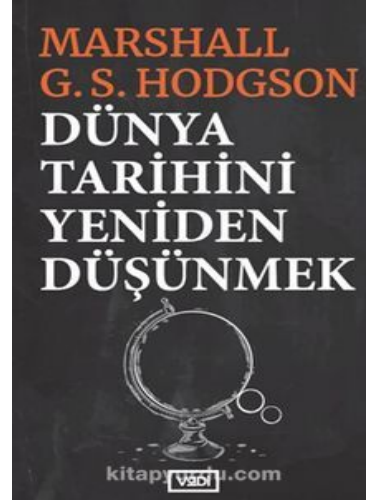


50 yılı aşkındır bilim tarihi alanında çalışan Fuad Sezgin'in 2008'de İstanbul Gülhane Parkında kurduğu bu müzede 585 adet icad maketi sergilenmektedir.



İSLAM: KAYIP AYDINLANMA (750-1200)

(Batı'nın orta; İslam'ın yeni çağı)



ALLAH'IN ADALETİ

Soru: Kûfür diyarlarında çocuklar, kûfür üzerine yetişiyor. İslam ülkesinde yaşasalardı, müslüman olur, cennete giderlerdi. Kûfür diyarında yetişenlerin cehenneme girmesi haksızlık değil mi?

1. İlk olarak şunu söyleyelim: İslam ülkesinde doğanların mutlak olarak müslüman olacağı; kûfür diyarında doğanların da kafir olacağı söylenemez. Kûfür diyarında yetişip İslam ile şereflenen ve İslam ülkesinde yetişip kafir olan nice insan vardır. Nuh aleyhisselamın karısı ve oğlu peygamber ailesi olduğu halde iman etmedi ama Asiye Firavununun karısı olduğu halde iman etmiştir.
2. Allah, her memlekette yetişen kulları için, adâleti fazlası ile yapmıştır. Yanî akıl ve bâliğ olmadan ölen kâfir çocuklarını Cehenneme sokmayacaktır. Âkıl ve bâliğ olduktan sonra, Hz. Muhammed'in peygamberliğini duymadan ölen kâfirlere de azâp yapmayacaktır. Bunlar, İslâm dînini, Cenneti, Cehennemi işittikten sonra, merak etmez, öğrenmez ise, inad edip inanmazsa, o zamân azâp göreceklerdir.
3. En önemlisi burada Allah'ın adaleti ile ihsanının/bağışının/lutfunun karıştırılmasıdır. Bir çocuğun İslâm terbiyesi ile yetişmesi, Allah'ın bir ihsânıdır. Kâfir çocuklarına bu ihsânı yapmıyor. Fakat, kimseye ihsân yapmaya mecbûr değildir. İhsân yapmamak zulüm olmaz. Meselâ, bakkaldan bir kilo şeker alsak, tam bir kilo tartması adâlettir. Noksan tartarsa zulüm olur. Biraz fazla verirse ihsân olur. Bu ihsânı istemek, kimsenin hakkı değildir. İşte, Allah'ın İslâm terbiyesi ile yetiştirmesi, büyük ihsânıdır. Dilediğine ihsân eder. Kâfir çocuklarına bu ihsânı yapmaması zulm olmaz. İhsân ettiği kimseler kâfir olursa, bunların azâbı da, kat kat ziyâde olacaktır.

Soru: Allah beni cimri, arkadaşımı cömert yarattı. O iyilik yapıyor, ben yapamıyorum. Bu, adil mi?

- Buradaki yanlış, tabiat ve ahlak ayrımı yapmamaktan kaynaklanıyor. Şöyle düşünülüyor: Allah beni cimri yarattı. Arkadaşımı, cömert yarattı. Arkadaşım maça 1-0 önde başlıyor.
- Tabiatımızda olan duyguları cimrilik ve cömertlik olarak ifade etmek doğru değil. Beş yaşındaki çocuk arkadaşına bir şey vermiyor. Ona cimri demek mümkün müdür? Ya da beş yaşındaki çocuktan ne istersen veriyor. Ona cömert demek mümkün müdür? Belki şöyle demek lazım: Bir çocuğun tabiatında vermemek, tutmak; öbür çocuğun tabiatında ise vermek, paylaşmak var. Bunlar tabiattır, ahlak değildir. Çünkü henüz, akıl yoktur, irade yoktur, dolayısıyla ahlak yoktur. Tabiat, zorunludur. Ahlak ise tercihtir. Tabiat nötrdür, ahlak ise sorumluluktur.
- Bütün mesele tabiatımızda bulunan duyguları nasıl ahlakî eyleme dönüştüreceğimizdir. Diyelim ki, benim tabiatımda vermek var. Ancak vermek her zaman iyi değildir. İnsan vere vere israfa düşebilir. Yine arkadaşına, içki içmek yahut uyuşturucu almak için cömertlikte bulunabilir. Bu durumda vermek duygusu yanlış yönlendirilmiş olur. O halde vermek ancak hayır yolunda olursa iyi olur ve cömertlik ahlakı adını alır. Acele etmek de böyledir. Acele etmek de, ağır hareket etmek de ahlak değildir. Bunlar tabiattır. Hayırda acele edilirse iyi ahlak, şerde acele edilirse kötü ahlak olur. Tutumluluk da böyledir. İyi yerlere verilmezse kötü ahlak (cimrilik); kötü yerlere verilmezse iyi ahlak olur.
- Sonuç olarak tabiatımızda olan duygularımız nötrdür; henüz ahlaka dönüşmemiştir. Ahlak, ergen olduğumuzda bu duygularımızı iradî olarak yaptığımızda ortaya çıkar. Ve bu konuda herkes eşittir. Herkeste akıl, herkeste irade, herkeste, kudret vardır.

Soru: Allah, insanları niçin eşit yaratmadı? Bu haksızlık değil mi?

- Bu soruya cevap vermeden önce soru hakkında biraz düşünmekte fayda var: Neden insanlar eşit yaratılsın ki? Eşitlik çoğu durumda güzel olmakla beraber, kimi durumlarda çeşitlilik çok daha iyi bir şeydir. Allah'ın insanları eşit yaratması gerektiğini iddia etmek için herkesin eşit olduğu bir evrenin, yaşadığımız evrenden daha iyi olduğunu iddia etmemiz lazım. Ancak herkesin eşit olduğu bir evreni hayal ettiğimiz zaman bunun böyle olmadığını kolayca fark ederiz. Eşit olmak için hepimizin aynı fiziksel özelliklere sahip olması gerekir, öyle ki hepimizin yüzü, elleri, boyu kilosuna aynı olurdu. Tek renk göz, tek renk saç olurdu. Hatta kadın erkek ayrımı da olmaz, hepimiz tek cins olurduk. Dolayısıyla aşk ve cinsellik olmayan bir evrende yaşardık. Her neslin eşit olması için bilimde, teknolojiye, sanatta ilerleme de olmazdı bu evrende. Peki farklı mesleklere izin verirsek eşitliği bozmaz mıyız? Madem eşitlik çeşitlilikten iyi bir şey, “o zaman meslekler de aynı olsun” dememiz gerekirdi. Düşünsenize böyle tek düze, monoton, sanat ve bilimde ilerleme olmayan bir yaşam bizim yaşadığımız evrenden daha güzel olabilir mi?

KÖTÜLÜK PROBLEMİ

Soru: Tanrı mutlak iyilik ise kötülük niye var? Kötülüğü yaratan bir Tanrı olabilir mi? Kötülük varsa Tanrı yoktur.

- Ciddi denilebilecekse ateistlerin en önemli argümanı budur. Onun için bunun üzerinde biraz fazla durmak gerekir.
- Söyleyeceklerim aslında şu ifadenin açılımından başka bir şey değil: Allah nasıl dilerse öyle yaratır. Bizim onu sorma, araştırma hakkımız olabilir ama sorgulama hakkımız olamaz. Niçin? Dünyaca meşhur bir ressama, resmin şurasında şu çizgi güzel durmuyor, şurası fazlalık olmuş diyebilir misiniz? Dünyaca meşhur bir terziye elbisenin şurasında eksiklik veya fazlalık var, dikiş güzel olmadı diye eleştiri yapabilir misiniz? Olmaz değil mi? En azından bunları diyebilmek için onlarla eşit olmak gerekir değil mi? Peki haşa Allah ile hangimiz eşit olabiliriz? Allah dilediğini dilediği şekilde yaratır. Hastalık, acı, üzüntü, sevinç, mutluluk ve neşenin bulunduğu bir hayat da yaratabilir; bunların olmadığı bir hayatı da veya tekinin bulunduğu bir hayatı da yaratabilir. İnsana asıl yakışan gerçek ressamın resmine saygı duymak gerektiği gibi Allah'ın yaratmasına da saygı duymaktır.

Kötülüğün varlığını anlamaya çalışmak

1. Eşyada zat itibarıyla değil, sıfat itibarıyla kötülük vardır. Bu da kötülüğün mutlak değil, izafi olduğunu gösterir. Kötü gibi görünen şeyde bir iyilik bulunduğu aşikardır. Ateş zati itibarıyla iyidir, ama kötüye kullanılan tarafı vardır. Bu anlamda dünyada görülen afetler, belalar zahiren kötü gibi görünseler de bunlar zatları gereği bir iyiliğe ve hayra vesiledir.
2. Kötülük, arızidir. Gelip geçicidir. Hastalıklar, acılar, dertler, kederler sürekli olamaz. Bunların başa geldiğini düşündüğümüzde dahi bunları sabır ile tatlıya çevirmek, hayra dönüştürmek mümkündür. Aslında kötü olarak gördüğümüz şeyler olgunluk ve kemalin başlangıcıdır. Zorluklara katlanan, sonuçta rahmete erişir. Yüzmeye yeni başlayan bir çocuğu denize soktuğunuzda çırpırır, zorlanır ancak öğreticisi onun çırpırması, çabalamasını ister böylece tecrübe kazanır ve yüzmeyi öğrenir.
3. Her şey zıttı ile kaimdir. Çirkinlik olmasa idi, güzelliğin kıymeti idrak edilemeyecekti. Güzelliğin bir anlamı da olmayacaktı. Dahası güzellik diye bir şey olmayacaktı. Her şeyin güzel olduğunu düşünelim. Güzelin farkına nasıl varacaktık? Aslında sadece güzellik-çirkinlik değil varlıkta her şey zıttı ile kaim: Doğru-yanlış, anlamlı-anlamsız, soyut-somut, ruh-beden, sevinç-üzüntü, ölüm-hayat, zorluk-kolaylık, tatlı-tuzlu, sağlık-hastalık, uzun-kısa, sıcak-soğuk vs. Bir an bunların bir kısmının olmadığını düşünelim. Hayat tatsız tuzsuz olurdu herhalde... Hayatın bir anlamı kalmazdı.

Kötülüğün varlığını anlamaya çalışmak

- 5. Kötülüğün yaratılması kötü değildir, Kötülüğün tercih edilmesi kötüdür. Halk-ı şer kötü değil kesb-i şer kötüdür. Mesela usta bir ressam sanatının bütün inceliklerine riayet ederek çirkin bir adam resmi yapsa o zatı takdir etmek ve sanatına duyulan hayranlığı belirtmek için ne güzel resim yapmış denilir. Bu durumda resmi yapılan adamın çirkin olması resmin de çirkin olmasını gerektirmez. Yüce Allah bu alemde her zaman hikmetli iş yapar. Aynı şekilde -benzetmek ne kadar doğrudur, bilemiyorum- bir senaristin senaryosunda kötü karakterin olması senaristin kötü olduğu anlamına gelmez. Aksine kötü karakter olmazsa filmin tadı tuzu kalmaz. Varlıkta kötülüğün olması da Tanrı'nın kötü olduğu anlamına gelmez.
- 6. Şer, irademizin ortaya çıkardığı bir husustur. İrade sahibi olmak özgür olmak demektir ya da özgür olmak irade sahibi olmak demektir. Bizim irademiz, tercihimiz olmasaydı, kötülük de olmazdı. İrademizi şerde kullandığımız için kötülük ortaya çıkmaktadır. O zaman denilebilir ki gerçekte kötülük yoktur. Şerri ortaya çıkaran irademizdir. O zaman şöyle sorabiliriz: Şerrin olmadığı bir dünyayı istiyorsak iradeli olmaktan vazgeçebilecek miyiz? İradeden vazgeçmek bir anlamda ya hayvanlaşmak ya da melekleşmek anlamına gelecektir. Tanrı, hayatlarımızın ahlaki bakımdan bir anlam ve değere sahip olması için bizi, eylemlerimizden sorumlu olabileceğimiz özgür bir biçimde yaratmıştır. Öte yandan, bu özgürlüğümüzü doğru bir tarzda kullanmamız için de iyiyi kötüden ayırt etmemizi ve iyiyi gerçekleştirmemizi mümkün kılan akıl ve temyiz yetisi ile bizi donatmıştır. O halde kötüden sorumlu olan Tanrı değildir, biziz.

AHLAK SORUNU

(Ateist: Müslümanların ahlakına bakıyoruz; dinin onların üzerinde etkili olmadığını görüyoruz. Bu durum, Tanrı'ya ihtiyaç yok demektir. Bu felsefi bir kanıt değil. Öyle olsa ahlaklı müslümanlar olduğunu, dolayısıyla Tanrı'nın da var olduğunu söylemek durumunda kalırsınız)

İddia: Dindar ahlaksız, ateist ahlaklı olabiliyor. İyi olmak için Tanrı'nın varlığı gerekli ise dindarların hep ahlaklı olması gerekirdi. Dindarlar ahlaksız davranınca demek ki, Tanrı'ya gerek yoktur.

- Burada en önemli sorun değerler ile ahlakın karıştırılmasıdır. Ahlak bir tercih işidir ve kaynağı değerlerdir. Peki değerlerin kaynağı nedir? Örneğin adalet veya merhamet. Bunların dış dünyada olması mümkün değildir. Bunlar insanda içsel olarak vardır. Bunu nereden anlıyoruz? Eğer bizde içsel olarak adalet duygusu olmasaydı, dış dünyada yaşanan bir olaya dair «adildir veya adil değildir» diye bir değerlendirme yapamazdık. Yine dış dünyada merhameti gerektiren bir olayı düşünelim. Bizde merhamet duygusu olmasaydı, o olaya karşı hiçbir şey hissetmez, hayvan gibi olurduk. Demek ki, değerler bizim iç dünyamıza, yani yaratılışımıza kodlanmıştır. Bütün mesele bu değerlerin nereye dayandığıdır.
- Bunlar adı üstünde değerdir. a) Bu değerleri maddi olana dayandırabilir miyiz? Asla! b) İnsan icat etmiş olabilir mi? Hayır! İnsandan önce bunlar var. c) Toplum olabilir mi? Toplum, insan teklerinden oluşuyor. Ayrıca değerleri insan veya topluma dayandırırsak, onları göreceleştirilmiş oluruz. Oysa değerler, evrenseldir, evrensel olmalıdır. Falan kişiye veya topluma göre değişken olmamalıdır. O zaman değerlerin kaynağı da kendisinde en güzel değerlerin bulunduğu, maddi olmayan bir varlık olmalıdır. Ki, bu Varlık değerlerin de teminatı olsun. Allah'tan başka böyle bir varlık olabilir mi? Değerleri insan icat etmiş olabilir mi? Kendisi, yaratılmış olan bir varlık, kendisinin bile haberi olmayan değerleri yaratması mümkün müdür?
- Bunun sonucu şudur: Ateist ahlaklı olabilir. Topluma veya kurallara uyar, kendi saygınlığını dikkate alır, başına geleceklerden korkar vesaire. Ama ahlakın dayandığı değerleri nesnel anlamda temellendiremez, felsefî olarak ispat edemez.

İddia: Özgür irade diye bir şey yoktur

- Kısaca özgür irade yanılısamadır, yoktur. Özgür irade yanılısama olunca iyilik ve kötülük ne olacaktır? Olmayacaktır. İyilik ve kötülük farkı ortadan kalkacak ve kötü diye gördüğünüz her şey görece olacak, zamanla da serbest hale gelecektir. Özgür irade yoksa hayat anlamsız demektir. Zaten bütün dert de hayatı serbest hale getirmek değil midir?!
- Ayrıca ateistlere şunu da sormak lazım: Ateizm irade ile seçilmiş değil midir? Ateizm, zorunluluk mudur? Ateizm, zorunluluk ise, insanların çoğu neden ateist değil? Ateizm, bir tercih değilse niçin insanları ateizme çağırıyor? İnsanlardan bir tercih yapmalarını istemiyor mu? Diğer yandan ateizm iyi bir şeyse bu iyilik duygusu nerden geliyor? İyilik duygusu ateizmden kaynaklanıyor, diyebilir misiniz? Ateizm insanın içsel bir durum olarak insanda iyilik ve kötülük duygularının olduğunu kabul etmiyor. O zaman, iyilik duygusu ateizmden kaynaklanıyor, nasıl denilebilir?!
- Benzer bir iddia daha var: Buna göre davranışlarımız yalnızca genlerimiz tarafından belirlenmektedir. Bu da özgür iradeyi ortadan kaldırmak için ileri sürülmüş. Genler böyle ise akıl nerede? Tanrı'ya inanmamanız gen işi mi, akıl işi mi acaba? Ayrıca her şeyi gene bağlarsanız hukuku da alt üst edersiniz. Ben şiddete eğilimliyim, adam dövdüm veya öldürdüm. Bu, genlerimden kaynaklanıyor, benim seçimim değil. Bana babamdan, dedemden aktarıldı! Ne yapayım, demeye başlarsınız ki, bu saçmalamaya başlamak demektir. Gen aktarımı olsa dahi bu tabiatımızı oluşturur, ahlakımızı değil. Ahlak bizim tercihimizdir.
- Sonuç: Özgür iradeden kaçış yoktur! Örneğin insan ben seçmek istemiyorum dese dahi bu bir seçimdir. İnsan öyle yaratılmıştır. İnsan olan yerde muhakkak seçimler vardır. Seçim olan yerde de özgür irade...

KUR'AN'LA İLGİLİ İDDİALAR

İddia: Kur'an, Sümerlerden aşırılmıştır

- Kur'an'ın kaynağı eski medeniyetler olabilir mi?
1. Bir kere şunu söylemek lazım: Şimdiye kadar İslam, hristiyanlık ve yahudilikten aşırılmıştır, diye iddia edildi. Ama bu tutmadı. Şimdi daha da eskiye gidildi. Kur'an'daki bazı kıssaların, Tevrat veya İncil'de olması, onların oralardan alındığını gösterir mi? İnsanlığın başlangıcından beri tek din vardır. O da İslam'dır. (Üstelik sümerler çok tanrılı bir inanca sahiptiler. Bu, İslam'ın bazı benzerliğe rağmen teslis gibi temel konuda ayrıldığı hristiyanlıkta olduğu gibi bazı benzerliğe rağmen çok tanrılı bir inanca sahip olan sümerlerden de ayrılmaktadır. Bakınız bir sonraki görsel)
 2. Kur'an kıssalarının Hint, Aztek, Slav, Sümer, Sasani vs mitolojileriyle az çok benzerlik taşıması gayet doğaldır. Zira bu benzeşme, aynı kaynaktan gelen damarı gösterir. Kur'an, «Sümer'den vs. alındı» iddiası, bizim için sorun değildir, aksine aynı davetin her bölgeye yapıldığını gösteren güçlü bir delildir. Dil ve coğrafya farkı olsa da kaynak aynıdır; her kavme peygamberler gelmiş ve aynı gerçeği farklı dillerdeki kitaplarla tebliğ etmişlerdir. Tıpkı bir ırmağın farkı bölgelere dağılan kolları gibi... Zaten Kur'an her konuda yeni bir şey getirdiğini söylemez. Kıssaların sonunda hep şu benzer ifadeler geçer: «Sana indirdiğimiz senden öncekilerle aynı, bu kitap senden öncekilerde de vardı" vs.
 3. Ateistlere hayret etmek lazım! Muhammed (a.s.) arkeolog mu, ki, kazı yapıp da bu belgeleri bulsun!! Bırakın Hz. Muhammed'i o dönemde hiç kimse bu yazıtlardan haberdar değildir. Bu yazıtların keşfi çok yenidir. Demek ki, biraz tutarlı olmakta fayda vardır. Her medeniyete Allah aynı dini göndermiştir. O da İslam'dır.

Kaynak: Muazzez İlmiye Çığ, Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni, s. 24.

SUMER DİNİ

Sumer dini çoktanrılı bir dindi. Dünyada, evrende, doğada görülen, hissedilen her nesnenin bir Tanrısı vardı. Tanrılar insan görünümünde, fakat insantüstü güçleri olan ölümsüz varlıklardı. İnsanlar gibi, onların da çocukları ve eşlerinden oluşan aileleri bulunuyordu. Bu aileler kral gibi bir Baştanrı altında toplanmışlardı. Tanrılar da insanlar gibi sever, üzülür, kızar, kıskanır, kavga eder, kötülük yapar, hastalanır, hatta yalananabilirlerdi. Yer, Gök, Hava, Su Tanrıları yaratıcı, diğerleri yönetici ve koruyucu Tanrılardı.

Her şehrin bir koruyucu Tanrısı vardı. O Tanrı, şehrinin iyi yaşam sürmesinden sorumlu idi. Onun gücü, şehrinin iyi veya fena olduğuna göre değişirdi. Bunlara aynı zamanda diğer şehirlerde de tapılırdı. Bu şehir Tanrıları, evrenin yönetimini aralarında bölüşmüşlerdi. Tanrılara ait listelerde 1500 kadar Tanrı adı bulunması, Sumerlilerin ne kadar çok Tanrı yarattığını göstermektedir.

Tanrıları insan şeklinde algılamaları, Tanrıları şehirlerin dışında evren ve doğa Tanrısı olarak geliştirmeleri ve onları uyumlu bir sistem içine almaları, Sumerlilerin önemli ruhsal başarıları olarak kabul edilmektedir. Tanrılar yalnız evrende değil, insanların yaşamına da girerler. Örneğin, yorulmak bilmeden gezen Güneş Tanrısı Utu, her şeyi görür, adaleti korur, insanlara yardım eder, ciğer falı bakanların piridir. Bilgelik ve Su Tanrısı Enki, insanların ve sihirbazların koruyucusudur. Venüs yıldızını sim-

Soru: Kur'an'ın yüzde yüz değiştirilmediğini nerden biliyoruz?

Dört sebepten biliyoruz:

1. Kur'an hem yazılmış, hem ezberlenmiş hem de çok sayıda insan tarafından bize aktarılmıştır. Buna tevatür diyoruz. Bir insan Amerika'ya gitmese dahi pek çok insan Amerika'nın varlığını dile getirirse ona inanmak zorunlu hale gelir. Bilim adamları Mars, Jüpiter vardır diyor. Biz inanıyoruz. Oysa hiçbirimiz, oraları görmemiştir. Neden? Bilim adamlarına güveniyoruz.
2. Kur'an'ın sabit oluşunda ihtilaf yoktur. Bütün müslümanlar, pek çok konuda ihtilaf ettikleri halde Kur'an'ın bugün elimizde olanın Kur'an olduğunda asla ihtilaf etmemişlerdir.
3. Kur'an pek çok şeyden bilgi vermektedir. Ama Kur'an'da en ufak bir çelişki yoktur. Senin-benim aklıma değil, kesin aklî delillere aykırı herhangi bir şey bulunmamaktadır. Aksini söyleyen bunu ispat etmelidir.
4. Kur'an kesin bilimsel gerçeklerle uyum içindedir. Aşağıdaki slayta bakınız. Kesin bilimsel gerçeklere aykırılık bulunmamaktadır. Aykırılık vardır diyenler kendi kafasındaki çelişkileri Kur'an'a yüklemek isteyenlerdir.

Kur'an «kesin» bilimsel gerçeklerle uyumlu

- Kur'an bugünkü bilimsel gelişmelere tanıklık etmektedir. Birkaç örnek verelim:
- a. **«Ve Evren'i (göğü) kuvvetimizle kurduk, muhakkak ki onu genişletmekteyiz.» (Zâriyât, 47)** Evren genişliyor mu yoksa durağan mı? Bu soruyu bilginler yüzlerce sene tartıştılar. Ancak 20. yüzyılda Edwin Hubble'ın gelişmiş teleskobuyla gözlemleri, yıldız kümelerinin hızla birbirlerinden uzaklaştığını tespit etmiş ve genişleyen Evren tezi doğrulanmıştır. Kuran ise bunu net olarak 1400 yıl önce zaten söylüyordu.
- b. **«Saptırmayı dilediğinin de göğsünü öylesine dar ve sıkıntılı kılar ki, o göğe yükseliyormuş gibi olur.» (En'am, 125)** Psikolojik sıkıntının anlatıldığı bu ayette belirtilen, göğe yükseltiyormuş gibi tanımı çok ilginçtir. Çünkü gökyüzüne doğru yükseldikçe, atmosfer basıncı azalmakta ve kan, basınçla damarları ve kalbi zorlamaktadır. Ayrıca yukarı çıkıldıkça azalan oksijen, nefes alma güçlüğü doğurur ve göğsümüzün içindeki akciğerlerde sıkıntı ve daralma hissedilir. 1400 yıl önce bilimsel olarak bu ispat edilmediği halde atmosferde yükselmenin sonuçları bu ayette belirtilmiştir.
- c. **«Ve gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise bunun delillerinden yüz çeviriyorlar.» (Enbiya, 32)** Dünya atmosferi şeffaf olmasına rağmen, meteor yağmurlarına karşı mükemmel bir zırh işlevi görür. Ayrıca Güneş'ten gelen tüm zararlı ışınları süzen yapısı, Dünya'da yaşamın sürmesinin yegane sebeplerinden birisidir. Uzayda ısının -270 dereceleri bulunduğunu düşünürsek atmosferin bu ayette geçen anlamıyla dünyayı nasıl koruduğunu tekrar görmüş oluruz.
- d. **“Biz rüzgârları aşılایıcılar olarak gönderdik.” (Hicr, 22)** Bilim adamları rüzgârların aşılایıcı özelliğe sahip olduğunu şu şekilde izah ederler: Bütün bitkilerin çiçeklerinde, erkek ve dişi çifti bulunmakta ve erkeğin dişiyi aşılmasıyla meyveler meydana gelmektedir. Bu aşılama fiili ise rüzgârlar sayesinde olmaktadır. Allah pek çok bitkinin tohumunu hafif bir esintide bile uçabilecek şekilde yaratmıştır. Yeryüzündeki sayısız bitki türüne ait polenler, çiçek tozları ve tohumlar rüzgarlar vasıtasıyla birinden bir diğerine taşınmakta böylece bitkilerin aşılانarak çoğalmaları ve nesillerinin devamı sağlanmaktadır. Yani rüzgarların aşılایıcı özelliği ile bitkiler üremekte ve çoğalmaktadır.

a. Bazı çelişki iddiaları

- **1. Yer ve gök, 6 günde mi, 8 günde mi yaratıldı?**
- Kur'an'da yedi ayette tüm kainatın 6 günde yaratıldığı ifade edilir. Bir diğer ayet de şöyledir: «De ki: **Yeri iki günde** yaratana inkâr edip O'na başkalarını ortak mı koşuyorsunuz? O yaratıcı ve âlemlerin rabbi olan Allah'tır. Arz üzerinde sarsılmaz dağlar oturttu, orayı bereketli hale getirdi; gerekli besinlerini orada -bunlara ihtiyacı olan varlıklar için eşit derecede olmak üzere- uygun ölçülerle yarattı. (Bütün bunlar) **dört günde** oldu... Böylece onları **iki günde yedi gök** olarak yarattı, her göğe işlevini ilham etti. Biz, yakın semayı kandillerle donattık ve onu koruduk.» (Fussilet, 9-12)
- Ateist burada toplama yapıyor: $2+4+2=8$. Buna göre ortada bir çelişki vardır. Oysa çelişki yoktur. Allah, yerleri 2, gökleri 2, içindekileri de 2 gün olmak üzere tüm evreni 6 günde yarattı. Bu durumda Fussilet suresinde geçen 4 gün ne anlama gelmektedir? Bu 4 gün, önceki 2 günden bağımsız müstakil 4 gün değildir. Onunla birlikte 4 gündür. Yani 2 günde yer yaratılmış, 2 günde de yerin içindekiler yaratılıp düzene konulmuştur. Bunlar 4 günde tamamlandı. Yoksa yerin içindekilerin 4 günde yaratıldığı kastedilmemektedir.
- Bu, şuna benzer: Basra'dan Bağdat'a 10 günde, Küfe'ye de 15 günde gittim, denince, Bağdat'la Küfe arasının 15 gün olduğu anlaşılır. Aksine $15 - 10 = 5$ gün olduğu anlaşılır. Basra-Bağdat arası 10 gün, Bağdat-Küfe arası 15 gün denirse, toplam 25 olur ki yanlış olur. Çünkü Basra ile Bağdat arası 10 gün, Bağdat ile Küfe arası ise 5 gündür.

b. Bazı çelişki iddiaları

- 2. **Şu iki ayet arasında çelişki vardır:** “Andolsun, onlar mutlaka kendi yüklerini ve kendi yükleriyle beraber nice ağır yükleri yükleneceklerdir.” (Ankebut,13) ve “Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın yükünü yüklenmez.” (Fatır, 18) Oysa birinci ayette günaha sebep olmak kastedilmektedir. Elbette bir günaha sebep olunduysa o günah yüklenilecektir. Ama hiçbir sebep yokken herkes işlediği günahı sorumludur.

c. Bazı çelişki iddiaları

- **3. Ölürlen ruhu kim alır? Bazı ayetlerde bir; bazılarında birden çok ölüm meleğinden bahsedilmektedir.**
- Azrail, ölüm işi ile görevlendirilen meleklerin başı olup onun emrinde çok sayıda melek görevlendirilmiştir. (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 162) Ölüm meleği tek değildir. Kur'an'da çoğul olarak bahsedilmiştir. Nisa Suresi 97; Enam suresi 61; Enfal Suresi 50; Muhammed suresi 27. ayetler.
- “De ki: “Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız.” (Secde, 11) Herkese tek melek vekil kılınmakta ve o melek bizzat canı almaktadır. Bu yüzden buradaki ölüm meleği ifadesi tekildir. “Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak?” (Muhammed, 27) Burada canları alınan birçok inkârcıdan söz edilmektedir. Onların canlarını alanda birçok melek vardır. Her biri için vekil kılınmış ölüm meleği farklı olduğu için çoğul bir ifade burada kullanılmıştır. Zaten, Enfâl, 50; Nahl, 33. ayetlerde birden fazla ölüm meleğinden bahsedilmektedir. Kur'an'da ve sahih hadislerde Azrail ismi geçmese de tüm bu ayetleri bir arada düşündüğümüz zaman, “Azrâil olarak bilinen meleğın ruhları almakla görevli melekler topluluğunun reisi olduğunu veya meleklerden yardımcılarının bulunduğunu söylemek mümkündür.” (Kur'an Yolu Tefsiri, IV/352)

d. Bazı çelişki iddiaları

- **4. Hüküm gününde inkâr edenlerin kitapları hangi tarafından verilir?**
- “Kimin de kitabı ‘ardından’ verilirse” (İnşikak, 10);
“Kitabı ‘sol eline’ verilen ise; o da, der ki: “Bana keşke kitabım verilmeseydi.” (Hakka, 25) İnşikak suresinin 10. ayetinde kitabı ardından verilenlerden söz edilmektedir. Burada cehennem ehlinin kitabının arkalarından uzatıldığı anlaşılmaktadır. Hakka suresinin 25. ayetinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verileceği söylenmiştir. Bu iki ayet arasında hiç bir çelişki yoktur. Birinde kitabın uzatıldığı yön yani arkalarından uzatılmasından söz edilmiştir, diğlerinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verilmesinden söz edilmektedir. Yani cehennem ehlinin kitabı arkalarından uzatılarak sol ellerine verilecektir. Çelişki bir yana iki ayette söylenen ifadeler birbirini tamamlamaktadır.

e. Bazı çelişki iddiaları

- **5. Firavun boğuldu mu, boğulmadı mı?**
- “Derken Firavun, Musa’yı ve İsrailoğullarını Mısır’dan sürmek istedi. Biz de onu ve beraberindekilerin hepsini suda boğduk.” (İsra, 103); “Nihayet bizi gazaplandırdıkları zaman onlardan intikam aldık. Hepsini suda boğduk.” (Zuhruf, 55) gibi ayetler Firavunun boğulduğunu ifade ederken, Yunus 92. ayet: “Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu ayetlerimizden yine de gafildirler.” diyerek boğulmadığını belirtir, bu çelişki değil midir? Firavun boğulduktan sonra bedeni, ibret olması için sahile atılmıştır, denizde çürütülmemiştir.

f. Bazı çelişki iddiaları

- **6. Her şey çift mi yaratılmıştır?**
- Zariat 49 ve Yasin 36. ayetlerde Bütün hayvanlar çift yaratılmıştır deniliyor fakat çifti olmadan bölünerek üreyen birçok canlı vardır. Ayetlerde 'çift' diye tercüme edilen kelime Kur'an'da 'Zevc' sözcüğü şeklinde geçer. Türkçede bile karı- koca için zevce yani 'eş' kelimesi kullanılır. Yani zevç, 'bir şeyin zıttı ile beraber olması, çift olmasıdır.' Her şey çifttir. Siyah beyaz, artı eksi, gece gündüz, kadın erkek, beden ruh, dünya ahiret... Müfessirler de "her şeyden çift çift yaratma"nın anlamını açıklarken daha çok "gece-gündüz, erkek-dişi, yer-gök, insan-cin, iman-küfür, ay-güneş" gibi karşıtlık örnekleri üzerinde durmuşlardır. (Taberi, VVXII/8-9; Elmalılı Tefsiri, XI/4543-4544) "Kara deniz, gece gündüz birer çift hükmündedir." (Zemahşeri, Keşşaf, s. 1054) "Zevc (çoğulu, 'ezvâc') kelimesi, karı koca için olduğu gibi ayakkabılar içinde kullanılır." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 304) "Tabatabaî birbirlerine mukabil çiftlerden her birisi diğerini tamamlamaktadır." (Tabatabaî, Mizan, XVIII/386) Görüldüğü gibi zevç kelimesinden maksat 'diğeri, karşıtı, zıttı, kendini tamamlayanı' demektir. "Yüce Allah evreni zıtlıklar ahengi içinde yaratmıştır"

g. Bazı çelişki iddiaları

- 7. Bir yandan: “İyilik ve fenalık bir değildir. Sen fenalığı en güzel şekilde sav; o zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kişinin yakın bir dost olduğunu görürsün.” (Fussilet, 34) seklindeki hükümler, diğer yandan bunlara ters düşen: “Ey inananlar. Size kısas farz kılındı. Ey akil sahipleri kısas’ta sizin için hayat vardır.” (Bakara 178-179) Ya da, “Bir kötülüğün karşılığı, aynı şekilde bir kötülüktür.” (Şura, 40) seklindeki hükümler bulunur Kur’an’da.
- Ayetler Müslümanların önüne iki şık sunmakta ve fetva ile takva arasında tercih yapabileceklerini buyurmaktadır. Her Müslüman fetvalara göre yaşamalıdır ki, bunun içinde kısasta vardır. Ama olaylara takva boyutu ile bakar, af edici olur, bağışlarsa ecrini, mükâfatını Allah insana kat kat verir ki, bu İslam’ı yaşamada ileri boyutta olanların tercih edebileceği diğer bir yoldur. Ama ne fetva ve ne de takva İslam’a aykırıdır ve ne de birbiri ile çelişirler. Sadece İslam’ı yaşamada takva daha ileri bir aşamadır. Kısas’tan amaç adalettir. Ama sevap için afta İslam ruhuna uygun, daha güzel bir davranış biçimidir. Örneğin bir erkek haksız yere öldürülse, şeriata göre yakınlarına üç şık sunulur: Ya devlet katili idam eder ya kan bedeli karşılığı para alınıp katil af edilir ya da işin takva boyutu gündeme gelir; Allah rızası için katil karşılıksız af edilir.

h. Bazı çelişki iddiaları

- 8. Bakara 253. ayette, «peygamberlerin bir kısmının diğerine üstün kılındığından» bahsedilir ama Bakara, 285. Ayette ise, «peygamberler arasında ayırım yapılmadığı» bildirilir. Hangisi doğru?
- Allah, her peygambere farklı yetenek ve mucizeler vermiştir. Bu açıdan peygamberler arasında farklılıklar vardır. Bakara 285. ayette ise, ayırım yapmadan tüm peygamberlerin hak olduğuna imandan bahsedilir ki, bu zaten İslam'ın temel inanç esaslarındandır.

Kadınlar üzerinden İslam'a ve Kur'an'a hakaret -1-

1. Kadının dövülmesi talebi, kadını aşağılamaktır. Burada anlatılmayacak kadar uzun bir konu. Ancak şu kadarını söylemek gerekir: İslam'da kadını dövmek, farz, vacip hatta sünnet, hatta müstehap bile değildir. Sadece caizdir. O da meşru işlerde ailenin selametini sıkıntıya sokacak denli kocasına itaatsizlik/saygısızlık ettiğindedir. Bu durumda dahi dövme zorunluluğu yoktur, sadece ailenin selametini kurtarma adına bir cevaz vardır. En önemlisi bu meselede gözden kaçan bir durum vardır. Malumdur ki, ince nasihat, sonra yatak ayırma ardından dövme cevazı vardır. Bu süreç dahi aslında kadının mümkün mertebe dövülmemesi gerektiğini ima etmektedir. Nasıl? Çünkü erkekler en ufak şeyde karılarını dövmek ister. Bir kere ufak tefek şeylerde dövmek asla caiz değildir. Büyük olaylarda dahi yine hemen dövmek yoktur. Burada esasen Allah, hemen dövmeye meyyal olan erkekleri eğitmektedir. Onların eylemlerini zaman yaymakta, bir anlamda sakınleştirmek istemektedir. Zira bu süreçler, öyle bir günde, bir ayda hatta 3-4 ayda tamamlanabilecek süreçler değildir. Bu zaman zarfında insanların düşünmesi istenmektedir. Üstelik bu her kadın için de geçerli değildir. Sanki her kadın için dövme talebi varmış gibi sunulmaktadır.
2. Cilbab adlı örtüye büründürülerek özgürlüğü elinden alınmıştır. Oysa özgürlük bedeni hazları elde etmek değil, yüce değerlere erişebilmektir. Bedenine sahip çıkmak, onu başkalarına teşhir etmek değil, özel alanına alabilmektir. Başkalarının dokunamayacağı, bakışlarıyla haz alamayacağı şekilde özel alanını korumak gerçek özgürlüktür. Özel alanını başkalarına açmak bedenini sıradanlaştırıp kamu malı haline getirmektir. Tesettür, yabancı ve rahatsız edici bakışları engellemek içindir. Özgürlük eğer çıplaklık olsaydı, en özgürler herhalde hayvanlar olurdu!

Kadınlar üzerinden İslam'a ve Kur'an'a hakaret -2-

1. Bir ayette kadın erkeğin tarlası olarak nitelenerek aşağılanmıştır. «Kadınlar sizin tarlanızdır; tarlanıza nasıl isterseniz öyle yaklaşın.» (Bakara, 223) Ateist, bilgisizliğinden böyle konuşmaktadır. Zannetmektedir ki, Kur'an, kadınlara tarla diyor. Kadın da erkeklerin tarlası. Hayır, asla böyle değil. Ayette şöyle buyrulur: “Kadınlar sizin için bir tarladır. Tarlanıza nasıl derseniz öyle varın...” (Bakara, 223) Dikkat edilirse ayette kadınların tarla olması değil, kocalara hitaben “kadınların tarla olması” mevzu bahs edilmektedir. Bu iki durum arasında fark vardır. Hal böyleyken meseleyi çarpıtmak isteyenler Kur'an'ın “kadınlar tarladır” dediğini öne sürmektedir. Bu ayette vurgulanmak istenen mananın ne olduğunu anlayabilmek için ayetin niçin indiğine muhakkak bakmamız gerekir. Bu ayet, Yahudilerin kadınlar hakkındaki yanlış bir inancını düzeltmek amacıyla inmiştir. Nitekim Yahudiler, hanımlara arka yönden yaklaşarak cinsi münasebette bulunulacak olursa doğacak çocuğun şaşı olacağı inancını taşımaktaydı. Ayet, bu inancı düzeltmek için inmiş ve kocaların, hanımlarının onlar için bir tarla olduğunu, ön yoldan olmak şartıyla yapılan cinsi münasebetin her türlü serbest olduğunu ortaya koymuştur. Dikkat edilirse burada kadının bir varlık olarak tarlaya benzetilmesi değil, kadının çocuğu dünyaya getirmeye vesile olma durumu tarlaya benzetilmiştir. Hadise böyleyken Kur'an'ın kadını bir varlık olarak tarlaya benzettiğini iddia etmek ya bu ayetteki teşbihin gayesini bilmemekten ya da Kur'an düşmanlığı hastalığına mübtela olmaktan kaynaklanmaktadır.
2. Bir ayette hayvanlarla beraber zikredilerek kadın aşağılanmıştır. Oysa ayet insana yerleştirilmiş evrensel duygulara işaret ederek büyük bir gerçeği ortaya koymaktadır: «Nefsânî arzulara, (özellikle) kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, soylu atlara, sağlam hayvanlara ve ekinlere düşkünlük insanlara çekici kılınmıştır.» (Al-i İmran, 14)

Kadınlar üzerinden İslam'a ve Kur'an'a hakaret -3-

Miras meselesi:

Mirasta erkeğin yarısı verilerek kadın ikinci sınıf kabul edilmiştir. İslâm'ın mirastaki ölçüsü, erkek ve kadının sorumluluklarından ortaya çıkan yapısal farklılıktır. Miras paylaşımında kadınların yarı erkek hissesi kadar pay almaları ilk bakışta bazı kimselere ters gelmiş, "kadının daha fazla pay alması gerekirdi" gibi düşünülmüş, müslüman olmayan bazı yazarlar da bu bakımdan İslâm miras hukukunu tenkit etmişlerdir. Halbuki konuya, İslâm'ın getirdiği yükümlülükler bütünü, nimet-külfet dengesi gibi başka unsurlar göz önüne alınarak bakıldığında bu dağıtım şeklinin adalet ve hakkaniyete daha uygun olduğu görülür.

Şöyle ki: Erkek, eşinin, kızının, annesinin veya kız kardeşinin geçimini sağlamakla mükelleftir. Kadın kimseyi bakmakla mükellef olmamasının yanında onun geçimi de (anne, eş, kız çocuk veya kız kardeş olsun fark etmez) oğul, koca, baba veya erkek kardeşe aittir. Yine kadın kendi mal varlığında istediği gibi tasarruf etme yetkisine sahiptir. Kadının malî durumu yerinde olsa dahi ailenin harcamalarına katılması zorunlu değildir. Bu durumda miras hisseleri eşit olsa dengenin erkek aleyhine bozulacağı açıktır. Ayrıca kadının evlenirken aldığı mihir, erkeğin ödemesi gereken malî bir yüküdür. Kadının ise erkeğe karşı böyle bir yükümlülüğü yoktur. Son olarak belirtmek gerekirse kadın boşandığı takdirde iddet süresince onun barınma, yeme-içme, giyim masraflarını ödemek kadını boşayan kocanın görevidir; kadının ise kocasına karşı böyle bir sorumluluğu yoktur. Dolayısıyla kadına mirastan bir, erkeğe iki hisse verilmesinin erkeği kadından üstün tutmak düşüncesiyle bir ilgisi yoktur. Bu taksimin amacı nimet-külfet dengesinin gözetilmesiyle birlikte sosyal adaletin sağlanmasıdır.

Ayrıca bütün durumlarda kadının payı erkeğinkinin yarısı kadar değildir. Çocukları da bulunan bir ölünün mirası paylaşılırken anası ile babası hayatta iseler bunların payları altıda birer olmak üzere eşittir. Dede ve nine de böyledir. Anası bir olan kardeşler birden fazla iseler mirasın üçte birini -erkek ve kadın- eşit olarak paylaşırlar.

Kadınlar üzerinden İslam'a ve Kur'an'a hakaret -4-

1. Erkekler kadınlardan üstündür, diyerek Kuranda kadınları ikinci sınıf saymıştır. Oysa üstün diye anlaşılan yer farklıdır. Allah katında üstünlük ancak takva iledir. Kim Allah için gayret gösteriyorsa o üstündür. Bunun dışında üstünlük yoktur. Ayete bakalım: «Allah'ın, (iki cinse) birbirinden farklı özellik ve lütuflar bahşetmesi ve mallarından harcama yapmaları sebebiyle erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudurlar (kavvam).» (Nisa, 34) Üstünlük olarak kabul etsek bile erkek ailenin sorumluluğunu üstlenmek bakımından; kadınlar da evlatlara şefkat ve merhamet bakımından üstündür. Öyle erkeklerin mutlak üstünlüğü diye bir şey yoktur. Aile reisi, sorumluluğunu yerine getirmiyorsa üstünlüğünü de kaybetmiş demektir. Aksine kadın aileyi ayakta tutuyorsa üstünlüğü ele almış demektir.
2. Müslümanlara göre cennet annelerin ayakları altındaymış, dolayısıyla kadına çok önem verilmiş. Peki anne olmayan, olamayan, olmak istemeyen kadınlar ne olacak? Buna cevap vermeye değer mi bilmiyorum. Ama şu kadarı söylenebilir: Cennet her annenin de ayakları altında değil, anne olup hakkını vermeyenlerin neden ayakları altında olsun ki?! Bu hadiste kadının rahimde başlayan yolculuğuna atıf vardır ki, bunun hakkını veren elbette öyledir! Anne olmayan rahimle başlayan meşakkat ve fedakarlığa katlanmadığı için bunlardan elde edilecek fazilete erişemeyecektir. Ama şayet fazilet istiyorsa fazilet sadece bununla elde edilmez! Bu kadın da Allah'ı hoşnut edecek başka işlere yönelir. Anne olamıyorsa sorun yoktur. Sırf Allah'ın takdire razı olması bile ona büyük fazilet kazandırır. Anne olmak istemeyene gelince, o potansiyeli olup da hiçbir mazereti yokken anne olmak istemeyenin Allah nazarında büyük faziletten mahrum kalacağı açıktır. Bu kadın fazilet açığını başka yollardan kazanmaya çalışmalıdır.
3. Bir hadiste Hz. Muhammed kadınlarınızı okutmayın, onlara yazı yazmayı öğretmenin, sevgilisine mektup yazar demiştir. Bu hadis şu an Taliban denilen terör örgütü tarafından Afganistan'da uygulanıyor. Bu hadis uydurmadır. Hz. Peygamber döneminde yazı bile az da olsa kadın vardır. Zaten o dönemde erkeklerin çoğu dahi okuma yazma bilmemektedir.
4. Yine bir hadiste Hz. Muhammed kadınları eşek ve köpekle beraber anmıştır. Asla! Hz. Peygamber sayılanların sadece namaz kılanın önünden geçtiklerinde onun huşusunu bozacağını ifade etmiştir. Önünde canlı bir kadın değil, kadın resmi bulunsa da böyledir.
5. Kurana göre kadının boşama hakkı yoktur. Tüm hak erkeğin iki dudağı arasındadır. Oysa boşanma hakkı vardır. Ancak talak hakkı yoktur. O da sınırlıdır. Yani nikah esnasında isterse bir talak hakkını müstakbel kocasından alabilir. Diğer taraftan kadın, şayet kocasından razı değilse, kocasından zulüm görüyorsa mahkemeye başvurarak boşanma talep edebilir.

Kadınlar üzerinden İslam'a ve Kur'an'a hakaret -5-

Dört kadınla evlilik kadını değersizleştirmektedir. Buna şöyle diyebiliriz:

- Öncelikle belirtelim ki, bu evlilik emredilmemiştir, farz veya vacip hatta sünnet bile değildir. Sadece caizdir, ruhsattır.
- İslamiyet gelmeden önce Arap Yarımadasında erkekler, sayı tahdidi olmaksızın, istedikleri kadar kadınla evlenebilirlerdi. Bu, dört ile sınırlandırıldı. Buna göre, birden fazla evliliği Kur'an tesis etmedi.
- İslamiyet her ne kadar birçok kadınla evlenmeye müsaade etmişse de bir tek kadınla evlenmeyi esas olarak kabul etmiştir. Birden fazlasına müsaade "ahlaki ve sosyal zaruretlere" haline tahsis edilmiştir. Bu durumda kadınlar arasında adaletin şart olduğu açıklanırken ruhi temayüllerde eşit davranmanın pek mümkün olmadığına dikkati çekilmiştir.
- İslamiyet tek bir topluma, tek bir zamana hitap etmez. İslam evrensel bir dindir. Savaş durumlarında ülkelerde kadınların sayısı erkeklerin sayısından çok yüksek olabilmektedir. Kadınların muhafaza edilmesi, tecavüze uğramalarının önlenmesi, geçimlerinin sağlanması ve zinadan kaçınılması için erkeğin birden fazla kadınla evlenmesi bir zaruret haline gelebilir.
- Erkekler altmış, yetmiş yaşlarında bile cinsel olarak tahrik olabilirler. Kadınların ise bir müddet sonra cinsel kudreti zayıflar. Bu durum kadının fitratı ile erkeğin fitratının aynı olmadığına göstergelerinden biridir. Bu sebeple bazı erkeklerin zinaya düşme tehlikesi olabilir.
- Kadın kısır olabilir, cinsel ilişkiye girmesini engelleyecek bir hastalığa yakalanmış olabilir veya cinsel ilişkiye giremeyecek derecede engelli olabilir ancak karı koca birbirlerinden ayrılmayı da istemeyebilir. Kocanın birden fazla kadınla evli olması ile hem kısır, hasta veya engelli olan karısı ile evliliği devam etmiş olur hem de adam başka bir kadından çocuk sahibi olabilir.
- Birden fazla kadınla evliliğe itiraz eden Avrupa'da zinaların, fahişelerin sayısının yüksekliği de gösterir ki; İslam'da birden fazla kadınla evliliğe izin verilmesi insan fitratına uygun bir hükümdür.
- Ayrıca nikah akdi yapılırken kadın, evleneceği erkeğin başka bir kadınla evlenmemesi şartını koşma hakkına sahiptir.
- Birden fazla kadınla evli olmak, erkek için sorumluluğun ve yükün artması demektir. Eşler arasında gücü yettiği halde adaleti sağlayamayanlar kul hakkına girerler.
- Sonuç olarak; uygulamada çok kadınla evli erkeklerin adaletsizliği, kumalar arasındaki geçimsizlik, böyle ailelerde evlerin cehennem çukuruna dönüşmesi, insanlar arasındaki güzel ilişkilerin çirkinleşmesi bir vakadır. Ancak bu çirkinliklerin ve kötülüklerin âmili kanun (şariat) değil, onu uygulayan *-daha doğrusu uygulayan-* Müslümanlardır.

Soru: Hristiyanlık ve yahudiliği çürütebilecek kanıtlar var mı?

- Bir kaç açıdan bakılabilir buna:
1. Bizim inançlarımız açısından baktığımızda tahriflerle dolu olduğunu söyleyebiliriz. Teslis inancı böyledir. Bunu kabul etmek mümkün değildir. Bunu akılla açıklamak da mümkün değildir. Sadece bu tahrifin ispatı için kafidir aslında.
 2. Kur'an'da Hz. İsa (a.s)'ın «Ahmed» isimli bir peygamberin geleceğini müjdelediği belirtilir. Bugünkü İncillerde bu yoktur.
 3. Hristiyanların uydurma kabul ettiği Barnabas incili Kur'an'la uyum içindedir. Barnabas incilinde tevhid vardır. Peygamberimizin müjdelendiği de geçmektedir.
 4. Bizzat Batılılar Yuhanna incilinin diğerlerinden farklı olduğunu söylemiştir. Yine batılılar İncillerin oluşumunda yazarlarının müdahalesini tespit etmişlerdir. Kur'an için hiçbir müslüman böyle bir şey demediği gibi Hz. Peygamber'in ona müdahale ettiği de ispat edilememiştir.
 5. 325 İznik Konsili'ne gelene kadar ortada yüzlerce İncil metni vardı. Bunların küçük de olsa bir kısmı bugün neşredilmiş durumdadır. Niçin diğer İnciller değil de 4 İncil? Hz. İsa'dan «Rabb» olarak bahseden bir kitabın aslının korunduğu söylenebilir mi?
 6. İncil ve Tevrat'ta hem kabul edilemeyecek şeyler hem de çelişkiler vardır. Allah'ın peygamberlerinden birine içki içerek kızlarıyla zina ettiği (!!) iftirasını atan, Hz., Yakub (a.s)'ı Allah Teala ile güreştirip galip getiren ve Cumartesi dinlendiren ve Hz. Musa (a.s)'a indirildiği halde O'nun ölümünden sonrasını da anlatan bir kitabın tahriften korunduğunu söyleyebilmek için ya taassupla kaskatı kesilmiş bir önyargının ya da cehaletin esiri olmak gerekir!

Çelişki örnekleri

- Yukarıda beyan edilenlere ek olarak dört İncil’de bulunan bazı tahrif belirtileri ve çelişkileri şöyle sıralayabiliriz:
- 1. Matta, Markos ve Luka İncillerine göre Hz. İsa’nın risaleti bir yıl, Yuhanna’ya göre ise iki yıldan fazla sürmüştür.
- 2. Hz. Davud’dan (a.s.) Hz. İsa’ya kadar geçen kuşakların sayısı Matta’ya göre 26 iken Lukaya göre 40’tır.
- 3. İncillerin bazı yerlerinde Hz. İsa’ya uluhiyet isnad edilirken bazı yerlerde de ona insanoğlu denmektedir. Bu ikisi arasında gözden kaçmayacak açık bir çelişki görülmektedir.
- 4. Hristiyanlığa göre Hz. İsa çarmıha gerileceği sırada “Allah’ım! Allah’ım! Beni neden terk ettin!” diye Allah’a yalvarmıştır. Bu söz Tanrı İsa’nın ise, onun Tanrı olduğu halde kendini koruyamadığı anlaşılıyor. Peygamber İsa’nın sözü ise, onun Tanrı’yı hakıyla tanımadığı anlaşılıyor. Çünkü bir peygamber **“Allah’ım! Beni neden terk ettin?”** demez. Bizim inancımıza göre ne Hz. İsa çarmıha gerilmiş, ne de böyle bir yakarıшта bulunmuştur.
- 5. Matta, Hz. İsa’nın soy kütüğünü Hz. İbrahim’e kadar 40 kişi olarak verirken, Luka bunun 55 olduğunu söyler.
- 6. İncillerde Hz. İsa için sık sık “Allah’ın oğlu”, “Yusuf’un oğlu”, “Davudoğlu”, “Âdemoğlu” gibi ifadeler kullanılır. Bunların arasında açık bir çelişki vardır.
- 7. Markos İncilinde İncil Allah’a ve Romalılara; Mektub kitabında ise Hz. İsa’ya nispet edilir.
- 8. Luka İncilinde bir yerde kurtarıcı Hz. Allah, diğer bir yerde de Hz. İsa olarak verilmektedir.
- 9. İncillerde Tanrının görülüp görülemeyeceği hususunda çelişkili bilgiler bulunmaktadır.
- 10. Bu İnciller, Allah Teala’ya nispet edilemeyeceği gibi Hz. İsa’ya da nispet edilemez. Allah’a nispet edilemeyeceğini, aslının korunamadığından, yazıya geçirilemediğinden, ortada üzerinde ittifak edilen ortak bir metin olmadığından vb. durumlardan anlamaktayız. Hz. İsa’ya nispet edilemeyeşini ise, bu İncilleri onun yazdırmayışından, onu dinleyen ve dinleyenleri dinleyenlerin yazdıkları İnciller içinde bulunan tutarsızlık, yanlışlık ve çelişkilerden anlamaktayız. Bu İncillerin Hz. İsa’ya ait olmayışının diğer bir sebebi de çarmıh olayının İncil metinlerinde geçmesidir. Çarmıhın İncillerde zikredilişi, bu İncillerin sonrakiler tarafından kaleme alındığını gösterir.

Soru: Allah niçin önceki kitapların bozulmasına izin vermiştir?

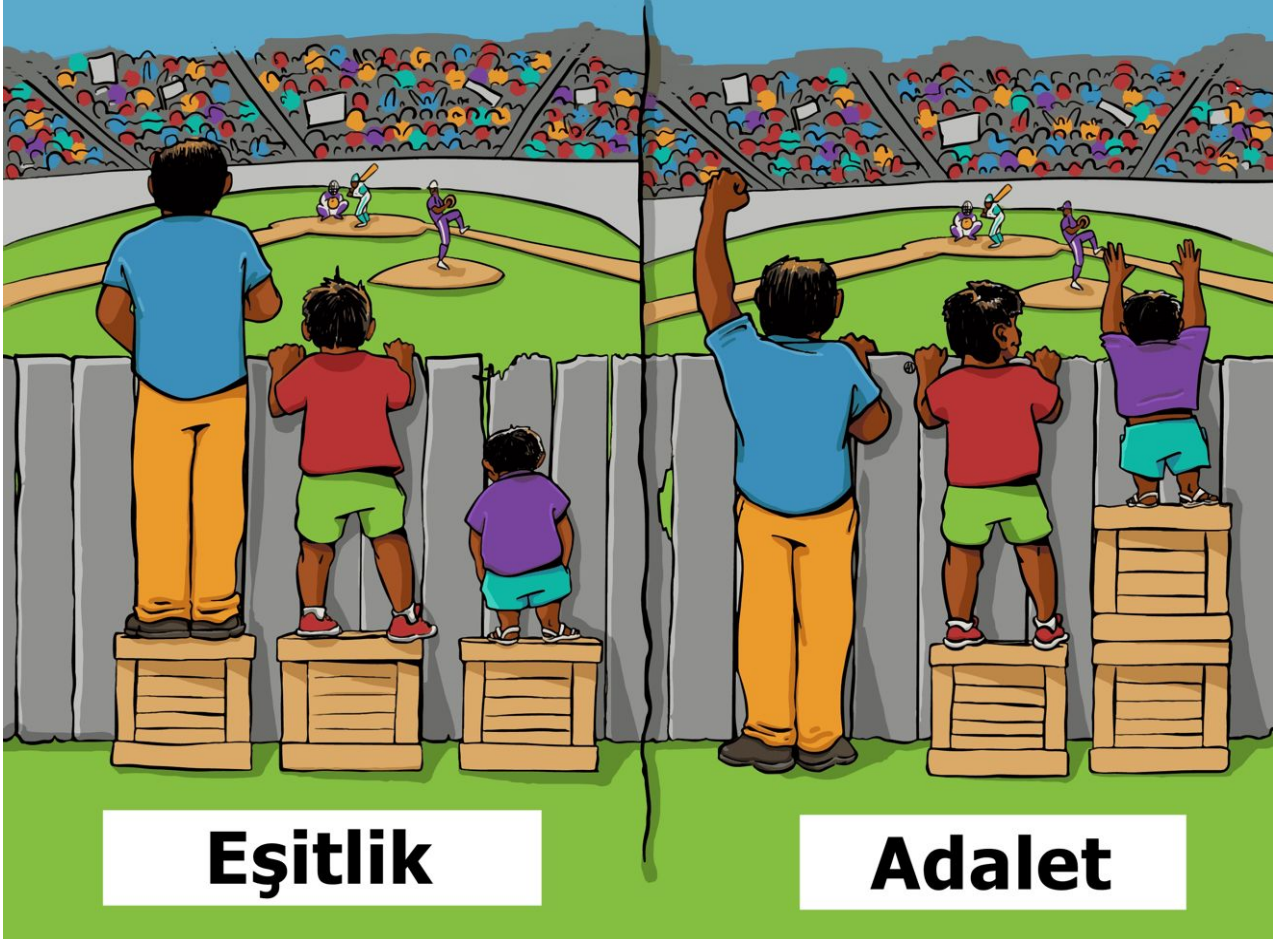
- Önce şunu unutmamalı: Kainatın sahibi yaratıcısı ve yegane hakimi Allahtan bahsediyoruz, sıradan bir kişiden değil. Allah sorgulanamaz. O dilediğini yapar ve mesul değildir. Asıl cevaba gelince, Allah imtihan gereği kullara yeterli özgürlük ve dilediğini yapma iradesi verdiği için indirdiği kitapların bozulup kaybolmasına da izin vermiştir. Aslında işin acaip tarafı bu değil. İnsanın, eliyle tuttuğu kitabı bozması doğal bir şey. Asıl ilginç olan insanın Kur'anı bozamıyor olması, Kur'an'ın Allah'ın koruma ve himayesinde müdahaleye kapalı olmasıdır. Kur'an'ın mucize olduğunun bir yönü de budur.
- Allah her kavme bir hidayetçi göndererek mesajını daima korumuştur. Bir Peygamber, ardından başka peygamberler göndermiş ve kulların hidayet yolunu her zaman açık tutmuştur. Muhammed aleyhisselamdan sonra başka peygamber göndermeyeceği için de onun tebliği olan "Kur'an'ı" ilelebet muhafaza altına almıştır. Mesele budur.

Soru: Kuran'da kadın ve erkek niçin eşit değil?

- Önce şunu ifade edelim: Pek çok konuda eşitlik vardır: Allah'a muhatap olma, mal mülk sahibi olma, malında tasarruf yetkisini elinde tutma, devlet başkanını seçme, kendi isteği ile evlenme, Yaptığı iyiliklerin mükafatını görecek, kötülüklerin cezasını çekecek olmada, ibadetlerden sorumlu olmada, itaat etmesi durumunda Allaha yakın olmada kadın erkeklerle eşittir. Bunlar asıl meselelerdir.
- Diğer yandan eşitlik ve adalet farklı şeylerdir. Adil olması gereken yerde eşit davranılırsa zulüm yapılmış olur. Kadın biyolojik yapısı gereği erkekten farklıdır. Bir sonraki slayta bakınız. Madem ki kadın biyolojik olarak erkekten farklıdır elbette görev ve yetkileri de farklı olacaktır. Eşitsizlik adaletsizlik demek değildir. İyi bakılırsa kadın aslında pozitif bir ayrımcılığa tabi olmuştur: Cenneti kazanması erkekten daha kolaydır. Çünkü görev ve sorumlulukları erkekten çok daha kolaydır.

Bir örnek: Mirastaki farklılık

- İslâm'ın mirastaki ölçüsü, erkek ve kadının sorumluluklarından ortaya çıkan yapısal farklılıktır. Miras paylaşımında kadınların yarı erkek hissesi kadar pay almaları ilk bakışta bazı kimselere ters gelmiş, "kadının daha fazla pay alması gerekirdi" gibi düşünülmüş, müslüman olmayan bazı yazarlar da bu bakımdan İslâm miras hukukunu tenkit etmişlerdir. Halbuki konuya, İslâm'ın getirdiği yükümlülükler bütünü, nimet-külfet dengesi gibi başka unsurlar göz önüne alınarak bakıldığında bu dağıtım şeklinin adalet ve hakkaniyete daha uygun olduğu görülür. Şöyle ki:
- Erkek, eşinin, kızının, annesinin veya kızkardeşinin geçimini sağlamakla mükellefdir. Kadın kimseyi bakmakla mükellef olmamasının yanında onun geçimi de (anne, eş, kız çocuk veya kız kardeş olsun fark etmez) oğul, koca, baba veya erkek kardeşe aittir. Yine kadın kendi mal varlığında istediği gibi tasarruf etme yetkisine sahiptir. Kadının malî durumu yerinde olsa dahi ailenin harcamalarına katılması zorunlu değildir. Bu durumda miras hisseleri eşit olsa dengenin erkek aleyhine bozulacağı açıktır. Ayrıca kadının evlenirken aldığı mihir, erkeğin ödemesi gereken malî bir yüküdür. Kadının ise erkeğe karşı böyle bir yükümlülüğü yoktur. Son olarak belirtmek gerekirse kadın boşandığı takdirde iddet süresince onun barınma, yeme-içme, giyim masraflarını ödemek kadını boşayan kocanın görevidir; kadının ise kocasına karşı böyle bir sorumluluğu yoktur. Dolayısıyla kadına mirastan bir, erkeğe iki hisse verilmesinin erkeği kadından üstün tutmak düşüncesiyle bir ilgisi yoktur. Bu taksimin amacı nimet-külfet dengesinin gözetilmesiyle birlikte sosyal adaletin sağlanmasıdır.
- Ayrıca bütün durumlarda kadının payı erkeğinkinin yarısı kadar değildir. Çocukları da bulunan bir ölünün mirası paylaştırılırken anası ile babası hayatta iseler bunların payları altıda birer olmak üzere eşittir. Dede ve nine de böyledir. Anası bir olan kardeşler birden fazla iseler mirasın üçte birini -erkek ve kadın- eşit olarak paylaşırlar.



Eşitlik

Adalet

Soru: Allah neden "biz" ifadesini kullanıyor?

- Kur'an'da Cenab-ı Hak zaman zaman zatıyla ilgili yerlerde "biz" ifadesi kullanır. Mesela Őu ayetlere bakalım: "Hiç Őüphe yok ki, Kur'ân'ı biz indirdik, elbette onu yine biz koruyacağız." (Hicr, 9) "Biz insanı en güzel biçimde yarattık." (Tin, 4) Müfessirler bu gibi ayetlerde kullanılan çoğul kipinin "azamet/yücelik" ifade ettiğini bildirirler. Türkçede bunun bir örneğini "siz" ifadesinde görürüz. Bizden büyük olanlara hürmeten "sen" demek yerine "siz" demeyi tercih ederiz. Buradaki "siz" ifadesi çoğul anlamda kullanılmadığı gibi, tek olan Allah hakkında bazı ayetlerde geçen "biz" ifadesi de çokluk anlamına gelmez. Dikkat edilirse Cenab-ı Hakk'ın "biz" dediği yerlerde sebeplerin kullanımı da söz konusudur. Mesela, üstte verilen ayetlere baktığımızda Kur'anın indiriliŐi ve insanın yaratılıŐı anlatılmaktadır. Kur'anın indirilmesinde Hz. Cebrail, insanın yaratılmasında ise anne ve babası sebep olarak görev yapmaktadır. Gerçekte bu sebepleri yaratan da Allah'tır.

Soru: Allah Kur'an'da neden kendini övüyor? Kendi kendine «Hamd, Allah'a olsun» diyor?

- Kuranın başında mahzuf ve mukadder bir kul yani "de ki.." ibaresi vardır. Kul huvellahu ahad, Kul euzu bir Rabbi'l-Felak, Kul Euzu bi Rabbi'n-Nas.... gibi. Bu, Arapça'nın bir özelliğidir. Bir kelime bir cümlenin başında gelir, yahut bir münasebetle daha önce söylenmiş olup daha sonra tekrar edilecek olursa her seferinde tekrar edilmez, bu durumda, artık melfuz değil melhuz halde söylenir. Yani lafzen ifade edilmez, zihinsel olarak düşünülür. Bunun anlamı şudur: Allah diyor ki: Ey Muhammed, kullarıma söyle, beni andıklarında "Alemlerin Rabbine Hamd olsun.." desinler.
- Şu da denilebilir: Geçek anlamıyla hamde layık olan varlık kimdir? Allah bunu öğretiyor: Hamd, Allah'a mahsustur. Çok iyi bir insan, cömertliği anlatırken kendinden örnek verir. Burada amaç, gurur yapmak, kendini övmek değil, kendi üzerinden cömertliği daha güzel öğretebilmektir.

GENEL SORULAR

İddia: Madde ezeldir

- Madde ezeli olamaz. Çünkü üç seçenek vardır:
- 1. Maddeyi ya Allah yaratmıştır
- 2. Ya madde kendi kendini var etmiştir
- 3. Ya da tesadüfen meydana gelmiştir, yani maddenin bundan haberi yoktur.
- Üçüncü madde olamaz. Tanrı zar atmaz. Çünkü;
- Evrende her şey bir düzen içindedir.
- Bu düzenin tesadüfen oluşması mümkün değildir.
- Bu düzeni sağlayan bir Varlık olmalıdır.
- O Varlık Allah'tır.

Madde kendini var edebilir mi?

- Edemez. Çünkü;
- Evren, nesnelere, maddelere yığındır. Bu nesnelere akıldan, bilinçten yoksundur. Akıl ve bilinçten yoksun nesnelere her karesi akıl ve şuurla dolu bir tasarım yapıp kendini var etmesi mümkün değildir. O halde akıllı tasarım için Yüce bir Varlık olmalıdır.
- Yine alem sonradan var olmuştur. Evrenin ezelden beri var olduğunu düşünmek imkânsızdır. Çünkü âleme baktığımızda sonuçta onun maddî bir varlık olduğunu ve kendi kendine var olma gücüne sahip olmadığını görülmektedir. Bu durumda onu yaratan bir gücün varlığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Bu güç de Tanrı'dır.
- Diğer taraftan âleme bakıldığında sürekli değiştiği görülür. Var oluş ve yok oluş aynı andadır. Varlığı ve yokluğu eşit olan mümkün demektir. Bu durumda evren mümkün şeyler toplamıdır. Mümkün şeyler bir var, bir yok oluyorsa bunlar kendi kendini var edemez. Bu mümkün şeyleri varlığa çıkarmayı tercih eden bir Varlık olmalıdır. Bu Varlık mümkün değil, varlığı zorunlu olan Allah'tan başkası değildir.

Big bank (büyük patlama) teorisi nasıl anlaşılmalıdır?

- Ateist bunu şöyle değerlendirir:
- Büyük Patlama'yı Tanrı'nın yaptığına inanıyorsanız sebepler zincirinin başındaki Tanrı da sonsuz (ezeli ve ebedi) olduğundan yine sonsuzluğa inanıyorsunuz zaten. Tanrı'nın nasıl oluştuğu sorgulandığında "ezeli ve ebedi" olduğu söyleniyorsa aynı olasılık maddesel form için de neden geçerli olmasın? Siz Tanrı'ya sonsuz dersiniz, başkası "maddesel form"a sonsuz der ve Tanrı yok der. Big bang bizim evrenimizin başlangıcı olabilir ama her şeyin başı olmak zorunda değildir. Büyük patlamanın atası (öncesindeki) "maddesel form" ezeli ve ebedi olabilir ve büyük patlama da ezeli ebedi bir döngü olabilir. Yani bu "maddesel form" büyük patlamalarla form değiştirse de ezeli ve ebedi olabilir. Bu form değiştirme de maddesel formun doğasından kaynaklanıyor olabilir.
- Yani kısaca ne kadar geriye gitsen de her zaman madde vardır ve madde kendi kendine ezelidir.
- Biz de deriz ki, big bank öncesinde olsa dahi her zaman maddeyi yaratan bir Varlık vardır. Zira akıl ve iradeden yoksun madde kendi kendisini var edemez.

Soru: Madem Allah benim ne yapacağımı biliyor, ben fiilimi yapmak zorunda değil miyim? Zorunda isem neden beni sorumlu kılıyor?

- a. **Kader meselesi... Kader bir bilgidir, bir ilimdir.** Yani kader, insanoğlunun yaptığı ve yapacağı davranışların Allah tarafından bilinmesidir. Bilmek, insanı mecbur kılmaz. İlim maluma tabidir. Malum ilme tabi değildir. Bilim adamları, ay veya güneşin tutulacağını 30 yıl öncesinden bilmektedir. Ay veya güneş bilim adamları bildiği için mi tutulmuştur yoksa zaten tutulacaklardır da bilim adamları bunu bilmiş midir?
- b. **Düşünelim: Bir apartman, asansör ve düğmeler var... Her şey önümüze konulmuş.** Bize tercih etmek kalıyor. Evimizin düğmesine basmak. Bizim hangi düğmeye basacağımızı Allah biliyor, ama bu bilgisi bizi zorlamıyor. Evet, biz Allah'ın ilmine aykırı hareket edemiyoruz. Ama biz açık bir şekilde biliyoruz ki, tercihte özgürüz. Bu, müthiş bir ilahî sistemdir.
- c. **Allah için, geçmiş, şimdi ve gelecek yoktur.** Bunlar biz insanlar içindir. Ve biz insanlar geleceği bilmeyiz. Ama Allah her şeyi bilir. Bu durum, ilah olmanın da bir gereğidir. Şayet bilmezse haşa insandan farkı olmayan bir ilah olur ki, bu Allah kavramıyla uyuşmaz.
- d. **Her insan tabii olarak bilir ki, iki fiili vardır: Biri zorunlu, yani irade dışı; diğeri ise iradeyle gerçekleşen fiiller.** Birinciye örnek, kalbin çarpması, boyun uzaması vs. İkinci tür fiillere örnek: Üniversite okuyabilirim de okumayabilirim de; araba alabilirim de almayabilirim de, kumar oynayabilirim de oynamayabilirim de, yalan söyleyebilirim de, söylemeyebilirim de, namaz kılabilirim de, kılmayabilirim de. Şimdi bu fiilleri ilk fiiller gibi kabul etmek aklen mümkün müdür? Burada yaptıklarımızın sorumluluğunu üstlenmek durumunda değil miyiz? Bu, apaçık bir gerçektir.

Var olmayı ben mi seçtim? Allah bana sormadan beni niye yarattı?

- Bu soruya da "sen" üslubu ile cevap verelim.
- Sen çok sıkıntı ve ızdıraplarla mı karşılaştın da böyle bir soru soruyorsun? Hayatın güzellikler içinde geçse, bir elin yağda bir elin balda olsaydı da böyle bir soruyu soracak mıydın? Bunu düşün diye sordum, geçiyoruz.
- Allah'ın sana sorabilmesi için Allah karar verdiğinde senin de orada olman gerekirdi. Allah'ın yanında sen yoksun ki sana sorsun! Sen orada olmadığına göre "bana sormadan beni niye yarattın" diye sorman anlamsızdır. Sana soracak olsa sen çoktan yaratılmışsın demektir! Yaratıldıktan sonra "beni niye yarattın?" diye sormanın anlamı var mı? Şu örneği birlikte düşünelim: Senin dünyaya gelmene sebep olan annen ve babandır. Anne babana beni niye dünyaya getirdiniz diye sormak hiç aklından geçti mi? Geçmedi. Çünkü lüzumsuz bir soru. Zaman israfı bir soru. Ancak nasıl daha iyi bir evlat olabilirim sorusu aklından geçmiştir. Doğru olan soru da budur. Bir yerde muhakkak okuyorsundur. Öğretmenin seni imtihan edecek. Orada öğretmenine «beni imtihan etmeyi bana sordun mu?» diye bir soru hiç aklından geçer mi? Geçmez. Orada asıl soru şudur: Nasıl iyi çalışır da sınavımı geçerim veya nasıl iyi çalışır da öğretmenime yaraşır bir öğrenci olurum?
- İşte Allah'a, "bana sormadan beni niçin yarattın?" şeklindeki bir soru da gereksiz ve zaman israfı olan bir sorudur. Doğru sorular şunlardır: Var oluşumun amacı nedir? Eğer buradaysam, varsam, burada nasıl iyi bir insan olabilirim, yaratana karşı nasıl iyi bir kul olabilirim."

Devamı: Var olmayı ben mi seçtim? Allah bana sormadan beni niye yarattı?

- Evet, bir başka açıdan söylemek gerekirse, var olmayı sen seçmedin, ama bu soruyu sormayı sen seçtin. Bu soruyu sormak senin açından güzel değil mi? Sırf bu soruyu sormak için bile yaratılmış olmaya değmez mi?
- Burada eylemlerin ile ilgili iki hususu ayırt etmenin gerekliliği ortaya çıkıyor:
- Biri sendeki zorunlu eylemlerdir. Gözlerini açıp kapaman, boyunun şu kadar oluşu ve kalbinin, nabzının atışı gibi.
- İkincisi sendeki tercihe dayalı eylemlerdir.
- Gözlerin açıp kapandığı, boyunun şu kadar olduğu ve kalbinin attığı için şöyle bir soru sorduğun olmuş mudur?: Ey gözüm bana sormadan neden açıp kapanıyorsun? Ey boyum bana sormadan niye uzuyorsun? Ey kalbim bana sormadan niye atıyorsun?
- Bu soruların saçma olduğunu hemen anladın değil mi? Gözlerinin açılıp kapanmasıyla, boyunun uzaması ile kalbinin atışı ile hiç sorun yapmadan uyum içinde yaşıyorsun. Çünkü onlar elinde değil. Elinde olmayan şeylerle hiç uğraşmıyorsun. İşte var olmak da senin elinde değil! Peki varlığıyla uyum içinde yaşamayı neden denemiyorsun? Kalkıp da seni var edeni neden sorguluyorsun?! Elinde olmayan şeyleri -sorman değil ama- sorgulaman zaman ve enerji israfı değil mi? O zaman varlık içinde sana ait olmayan şeyleri, senin dışında cereyan eden olayları kabullenmekten başka çaren yoktur. Kabullenirsen rahat edersin, kabullenmezsen kendi psikolojini bozarsın. İman, onun için huzurdur.

İddia: Her şey tesadüf ile oluşmuştur. Evrende Allah'a ihtiyaç yoktur

- Oysa elbette Allah'a ihtiyaç vardır. Bu muazzam ölçü içerisinde olan evrenin tesadüfen olması mümkün mü? Dikilen bir elbisenin terzi olmadan, yapılan bir resmin ressam olmadan, yazılan kitabın yazar olmadan oluştuğunu söylemek ne kadar makuldür?
- Allah'ın varlığını ortaya koyan pek çok delil vardır. Bir kaçına değinelim:
- Düzen delili:
- Evrende her şey bir düzen içindedir.
- Bu düzenin tesadüfen oluşması mümkün değildir.
- Bu düzeni sağlayan bir Varlık olmalıdır.
- O Varlık Allah'tır.
- Ahlak delili:
- İyilik, adalet, merhamet, vicdan insanın temel doğasıdır.
- Bir cisim veya fiziksel bir olgu iyilik, adalet ve merhametin kaynağı olamaz.
- Çünkü cisim veya fiziksel olguda iyilik, adalet ve merhamet yoktur.
- O zaman iyilik, adalet ve merhametin kaynağı olarak bu vasıflara sahip bir varlık olması gerekir.
- Bu varlık, maddî olamayacağına göre zaman-mekan dışıdır.
- O Varlık, iyi, adil ve merhametli olan Allah'tır.

İddia: Evrende düzen yoktur, kaos vardır. Düzen yoksa düzenleyici de yoktur

- Evrende düzen nasıl olmaz? Biz, bilim yapabilmek için evrende bir sebep-sonuç ilişkisi, bir düzen olmalı demiyor muyduk? Ne değişti? Şunu diyebiliyorsak evet düzen yok! Bugün su 100 derecede kaynıyor. Yarın aaa 150 derecede kaynadı. Obürgün aaaa 90 derecede kaynadı. Evet, evet düzen yok! İki hidrojen atomuyla bir oksijen atomu birleştiğinde su oluşur. Eee o bugün böyle, yarın birleşsinler bakalım su mu oluşacak?! Böyle saçmalıklar mümkün değil!
- Bunlar bir yana ateist özellikle fizikteki kaos teorisine sığınır. Oysa ateistin iddia ettiği kaos ile fizikteki kaos teorisi aynı şey değildir. Sadece ateist bunu manipüle ediyor! Fizikte kaos teorisi bilimsel bir verinin ölçülmesinin önünde engel olan farklı faktörlerin bulunması ve bizim bunları tespit etmeye mutlak olarak gücümüzün yetmeyişiştir. Örneğin depremin zamanını kestiremiyoruz. Zira depremi oluşturan, fay hatlarındaki hareketliliğidir. Ancak bu hareketi sağlayan faktörler farklı farklıdır. Farklı olduğu için bugünkü bilim, bunları birleştirip çözümleyecek bir mekanizma oluşturamamıştır. Dikkat edilirse burada ölçümü engelleyen farklı faktörleri bizim ölçebilme imkanına sahip olamamızdan kaynaklanan bir “kaos”, diğer bir ifadeyle belirsizlik vardır. Haddi zatında bu, evrende olan bir kaos değildir. Çünkü depremin vakti saati geldiğinde gerçekleşmesi de evrendeki düzen sayesinde olmaktadır. Ancak bizim ölçüm imkanlarımız bunu tespit edecek seviyeye çıkmadığı için “bize nispetle” görünürde bir kaos vardır. İmkanlar gelişir, önümüzde bir engel kalmazsa artık kaos da olmayacak demektir.

İddia: Tanrı ve din anlayışı irrasyoneldir.

1. Ateistler, bunu, muhtemelen berber, marangoz, hamal gibi müslümanları dikkate alarak iddia etmektedir. Elbette bu kesimin önermesel delillerle işi yoktur. Ancak bunlar dahi felsefi önermelerle olmasa bile fitrî delillerle Allah'a inanmaktadırlar. Ya da aklıma geldi: Bu iddia Indiana Johns filmlerindeki hristiyanlık repliklerinden etkilenmiş benziyor. Bu ise bir ispat yöntemi değildir. Bu sosyolojik yaklaşımdır, felsefi yaklaşım değil. En felsefî yaklaşım kötülük problemidir. Sırf kötülük probleminden dolayı acaba kaç kişi ateist olmuştur?
2. Tarihte ve günümüzde pek çok teist vardır ve bunlar felsefî delillerle tanrı inancını savunmuşlardır. Onun için en genel anlamıyla akıl-inanç ilişkisi iki çerçevede ele alınabilir:
3. **a. İrrasyonel inanç:** Bu, akıl dışı, delile dayanmayan, gerekçelendirilmemiş inançtır. Saçma olduğu için inanıyorum. Teistler içinde böyle düşünen çok azdır.
4. **b. Rasyonel inanç:** Bu, delile dayalı, delillerle desteklenebilen, gerekçelendirilmiş inançtır. Teistlerin çoğu böyledir. Buna göre dindarlar, Tanrı'ya irrasyonel inanıyorlar, denilebilir mi?
5. Bence ateizm irrasyoneldir, demek doğruya daha yakındır. Çünkü ateistlerin ortaya koydukları tüm deliller çok zayıftır. Onun için çaresizlikten hep topu bilime atmakta, onun gelecekte bunları çözeceğini söylemektedirler. Demek ki, ateistler bu zayıf delillere inanmaya devam etmektedir. Bunun anlamı şudur: Saçmadır, ama yine de inanıyorum. Peki bunun saçma olduğu için inanıyorum, diyen hristiyanlardan ne farkı vardır? Ateizm, doğduğu coğrafyada bozulmuş dine ve ahlaksız dindarlara verilen tepkilerden başka bir şey değildir. Yani ateizm, felsefî değil, duygusal bir inançtır.

Her şeyin bir yaratıcı var ise Allah'ı kim yarattı?

1. Mantık çok önemli bir bilgi dalıdır. Mantık hatası yaparsanız doğru kıyas yapamaz ve neticede doğru bir düşünceye varamazsınız. Materyalistler ve ateistler tarih boyunca ve günümüzde şu soruyu sorarak Allah'ın varlığını inkar ettiler: Mademki evrenin yaratıcısı var, o da Allah'tır diyorsunuz, öyle ise Allah'ı kim yarattı? Böyle bir soruda mantık hatası vardır, çünkü Allah'ın varlığının bir başlangıcı yoktur, varlığı zatının gereğidir, yaratılmaya ihtiyacı yoktur, zira hep vardır, yaratılmaya ihtiyacı olmayan bir varlık için yaratıcı aramak açık bir mantık hatasıdır. Nedenselliği biz nerede alıyoruz? Başlangıcı olan şeylerde. Başlangıcı olan şeylerin nedeni olur. Başlangıcı olmayan şeyin nedeni de olmaz. Allah'ın başlangıcı yoktur, ezelidir, hep vardır. Dolayısıyla nedeni de yoktur.
2. Soru mantıksız. Halik ile mahluk arası ayrılmamış. Bir kere Tanrı kavramının ne olduğuna karar vermek gerekir. Tanrı halik midir, mahluk mudur? Mahluksa Tanrı değildir. Tanrı, hem halik hem mahluk olur mu? Şunun gibi: Tanrı hem kadir hem aciz. Böyle bir şey olur mu? Bir insan düşünün, ona "hem evli hem bekar-evli bekar" diyorsunuz. Mümkün mü? Karar vermek gerekir, evli mi bekar mı? "Allah'ı kim yarattı" sorusu da buna benzer. «Yaratılmış olmak» Allah kavramına aykırıdır.
3. Diğer taraftan bu soru teselsülü gerektirir. Yani "Allah'ı kim yarattı? Peki O'nu kim yarattı? Peki O'nu kim yarattı?" Böyle devam eder gider. Bu ise muhal, imkansız bir şeydir. İmkansız olduğuna şöyle bir örnek verelim: On-on beş vagonlu bir tren düşünün. Bu vagonlardan her birisini bir önceki vagon çeker. Ve nihayet iş lokomotifine dayandığında artık "**Lokomotifi kim çekiyor?**" diye bir soru sorulamaz. Zira, çeken fakat çekilmeyen bir lokomotif olmazsa bu nizam bozulur ve hareket meydana gelmez.

Gerçek Ka'be Petra'mı?

- Dan Gibson adlı Kanadalı bir fotoğrafçı ve sinemacı bir artistinin iddiası özetle şudur: “İslam’ın ilk yüzyılındaki camilerinin kiblesi Petra’ya doğru olup Mekke’ye doğru değildir.» Gibson bu iddiasını, Emeviler döneminde yapılan bazı camilerin Petra’ya doğru olduğunu iddia ederek delillendirmeye çalışmıştır. Buna göre Ka’be, Kudüs yakınlarında bulunan Petra’da idi. Mü’minler yanlış yöne dönerek ibadet etmektedir.
- İlginç bir iddia! Oysa müslümanlar bir müddet, Mescid-i Aksa’ya, ardından Mescid-i Haram’a, Ka’beye dönerek namaz kılındığı noktasında ittifak etmiştir.
- Medine şehri, Petra ve Mekke şehirleri arasında bulunur. İlk mescid Medine’ye 6 mil uzaklıktaki Kuba’dadır. Bu ilk mescidin kiblesi de Mekke’ye doğrudur! Medine şehrindeki hiçbir eski mescidin kiblesi Petra şehrine doğru değildir. Tamamı Mekke’ye doğrudur. İlk yıllarda yapılan bazı camilerin kiblesi tam olarak Mekke’ye dönük değildir. Bu da çok doğaldır. Çünkü “o dönemlerde Trigonometri ve coğrafya bilimi yeteri kadar gelişmemiştir.” Gibson tarafından kiblesi Petra olarak ilan edilen Anjar şehrindeki Emevi sarayının kiblesi Petra’ya değil, Sina yarım adasına doğrudur. Diğer bir Emevi sarayının kiblesi Petra şehrine doğrudur. Ama bu sarayda, Ürdün’ün başkenti Umman’a yakın bir yerdedir ve düz bir hat çizsek, yaklaşık olarak önce Petra sonra Mekke’ye doğru bir çizgi elde etmiş oluruz ki bu hat, o dönem için gayet ideal bir sonuçtur. Başka hiç bir caminin yönü Petra’ya yönelik değildir. Evet (Mesela Endülüs/İspanya veya Kuzey Afrika’daki) bazı camilerde kible/Mescidi Haram yönü tam tutturulamamıştır ama kible de asla Petra değildir ve olmamıştır! Bu yanlış hesaplama günümüzde hala daha da olabilmektedir, ne yani şimdi yanlış hesaplanan yöndeki ‘herhangi’ bir şehir, asıl kiblemiz mi ilan edilecektir?!

Hz Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır?

1. Birinci görüş: Hz. Âdem'in yaratılmasında anne de yoktu baba da; Hz. İsa'nın yaratılmasında yalnızca anne vardı; Hz. Yahya'nın yaratılmasında ana ve baba vardı, fakat çocuk yapma kabiliyetleri mevcut değildi. Tüm evren yoktan var eden Allah Adem ve Havva'nın her doğumda ikiz olan kız ve erkek evlatların birbirleri ile evliliklerine izin vermemiş, bir sonra doğan ikizlerden doğan kız ve erkeklerin çapraz evliliklerine izin vererek insanların çoğalmasını sağlamıştır. Peki neden? Allah, mesela iki Adem ve Havva diyelim yaratsa idi, tarih boyunca insanlar birbirlerine karşı daha fazla ırkçılık yapmaz, daha fazla kan dökülmezler mi idi? Halbuki ilahi kaynaklı tüm dinler, insanlığı hep ortak atadan başlatır ve bu ırkçılık hastalığının kökü en başta kesilir.
2. ikinci görüş ise ilk yaratılan insanların Ademler ve Havvalar olduğu şeklindedir: İlk yaratılan Adem ve Havva'dan sonra Kur'an'da ve sağlam rivayetlerde "kardeşlerin birbiriyle evlendikleri" bilgisi verilmediği, bu nedenle de ilk yaratılan erkekle kadından birçok erkek ve kadının türetilmesinin mümkün olduğu görüşü ileri sürülür. (Kur'an Yolu, Nisa Suresi 1. Ayetin tefsiri) Dolayısı ile insanlığın bir anne ve babadan değil ikiden çok yaratılan insanlardan çoğaldığı ortaya çıkmaktadır.

**Ateist: Yaratıcı evreni yarattıysa,
Yaratıcıyı kim yarattı?**

**Ben: Fırıncı keki pişirdiyse,
fırıncıyı kim pişirdi?**

Ateist:



Soru: Allah bizden niçin ibadet etmemizi istiyor? İhtiyacı mı var?

- Burada “istemek” ile “ihtiyacı olmak” arasında zorunlu bir ilişki kurulmuştur. Allah, istiyor, zira ihtiyacı var gibi. Böyle bir maktıksal zorunluluk yoktur. Bir şeyi istemek her zaman ona muhtaç olmayı gerektirmez. Kimi zaman muhtaç olmasa da kişi muhatabından bir şey isteyebilir. Mesela, hoca talebesinden iyi ders çalışmasını ister. Hoca ihtiyaç duyduğu için değil, talebesi ona muhtaç olduğu için bunu ondan ister. Talebenin ders çalışması hocaya fayda vermeyeceği gibi ders çalışmaması da zarar vermeyecektir. Doktor hastanın reçeteye uymasını ister. Doktorun buna ihtiyacı yoktur. Hastanın ise vardır. Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Her şey O'nun elindedir zaten. Ama her şey O'na muhtaçtır. Bizim O'na ibadet etmemiz faydası bize dönük olan bir eylemdir. Zira Allah, bizi o fitratta yaratmıştır ki, ibadet ruhumuza fayda sağlamaktadır.

Soru: Tüm peygamberler niçin Ortadoğuya gönderildi?

- Sanki ateist tüm peygamberlerin ortadoğuya gönderildiğini biliyormuş gibi. Oysa Allah'ın nereye ne kadar peygamber gönderdiğinden haberdar değiliz. Haberdar olduğumuz tek şey Kur'an'da adı geçen peygamberlerdir. Bir de 124 bin peygamber gönderildiği... Hepsi bu kadar. Şüphesiz diğer milletlere de peygamber gönderilmiştir. Ama bu peygamberlerden bahis Kur'an'da yoktur. Sebebi basittir: Kur'an, gönderildiği kavmin, aşına olduğu, tanıdığı, duyduğu peygamberlerden bahsetmiştir. Hikmete uygun olan da budur. Arapların tanımadığı bir peygamberden niçin bahsetsin Kur'an? Diyelim ki, Çinlilere de peygamber gönderilmiş zamanında. Şimdi Araplara peygamber gelmiş. Kur'an Çinlilere gönderilen peygamberlerden niçin Araplara bahsetsin? Araplar onları tanımaz, bilmez ki!

Soru: Allah varsa nerededir?

- Cevabı olmayan soru. Zorluğu, anlamsızlığından... Çünkü "nerede" kelimesi belli bir yer ve fiziki boyut ile anlam kazanan ifadedir. "Allah" kavramı mekan ve zaman sınırlarının dışında kalan bir kavram olduğu için yaşanan uzay-zaman boyutuyla alakalı cevaplar bulabilmek imkansızdır. Allah için bir yer gösterdikten sonra ona "Allah" denilmesi mümkün müdür? Bir yerde görülen varlık artık "iman" konusu" olur mu? O görülen, bilinen, her yönüyle kuşatılan bir varlık demektir. Böyle bir varlık, "Allah" ismini alamaz.

Soru: Madem Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, o hâlde kâinatı niçin yaratmıştır?

1. Soru, Allah'ı hakkıyla tanımamaktan kaynaklanmaktadır. Kainatı yaratması buna ihtiyaç duyduğundan değildir. Allah zatı itibariyle kemal sahibidir. Mahlûkunun onu tanınması, ona ibadet etmesi onun kemalinde bir artmaya sebep olmaz. Ona isyan etmesi de onun kemalini noksanlaştırmaz. Örneğın, güneşın ışığının bitkilere, hayvanlara, insanlara tecellisini düşünelim. Güneş bunlara muhtaç mıdır? Hayır. Bunlar güneşe muhtaç mıdır? Evet. İnsan güneşi tanısa, sevse, ona övgüler yağdırsa onun kemalini artırmış olur mu? Hayır. İnsan güneşe isyan etse, onun şanına bir noksanlık getirebilir mi? Hayır. Güneşın, hayvan ve insanlara ısı vermesinde bir menfaati var mıdır? Hayır. Vermemesinde bir zararı var mıdır? Hayır. O halde bütün fayda ve zarar hayvan ve insanlara aittir.
2. Pek o zaman, Allah muhtaç değilse kainatı neden yarattı? Çeşitli hikmetleri olabilir. En önemlisi şudur: Allah Teâlâ kendi manevî cemâl ve kemâlini, yâni kudretinin harikalarını, zenginliğinin genişliğini, ihsanının meyvelerini, şefkat ve merhametinin tecellilerini kainattaki varlık âynalarında bizzat görmek ister. Meselâ, **Hâlık** ismi mahlûkatın yaratılmasını, **Muhyi** ismi canlıların icadını, **Hayy** ismi canlıların nefes almasını, **Rezzâk** ismi rızık vermeyi, **Kerîm** ismi, ikramı, **Lâtif** ismi lütuf etmeyi ister. Settar, Gaffar, Kahhar ve diğer sıfatları da böyledir.
3. Bir ressamı düşünelim: Ressam, sanatını bir resimle dışa vurmak istemez mi? Dışa vurduğunda ona niye resim yapıyorsun denilir mi? Resim yapmadan o zatın ressam olduğu bilinebilir mi? Allah da bilinmek istiyor. Onun için varlığı yarattı. Bilinmek istemek ile bilinmeye muhtaç olmak farklı şeylerdir. Allah, yarattığı şeylerden müstağnidir, onlara ihtiyacı yoktur. Bilakis yarattıkları her yönüyle Allah'a muhtaçtır.

Sonsuzluk kavramı akıl almaz bir şey; Allah'ın sonsuz olmasını algılayamıyorum.

- Allah'ın Zatını kavramak konusunda insan akli yetersizdir. Bu Allah'ın yüceliğini gösterir. Ona da yüce olmak yakışır. Doğrusu Onun zatı hakkında akıl yürütmekten ona şekiller verip hayal kurmaktan men edildik. Allah'ı sonsuz uzay boşluğu gibi düşünmek yanlıştır. Allah böylesi boş hayal ve şekillerden beridir, O güzeller güzelidir.
- Hem insanlar bugün kendi gibi insanların yaptığı icatlara bile akıl erdiremiyor. Atmosferde asılı duran uydulara, gece vakti duvarın arkasını gösteren termal kameralara, kimlik kartı kadar akıllı telefon, mikro bilgisayarlara, havada uçuşan tv, telefon, internet yayınlarına aklımız eriyor mu? Daha kul icadına aklımız ermiyor da Allah'ın münezzehe ve mualla Zatına mı aklımız erecek?!.. O akılların, hayallerin ve idraklerin çok ötesindedir.
- Eğer sonsuzluktan kasıt ezeli ve ebedi olmasıysa... Allaha yakışan da budur. Eğer bu manada sonsuz olmasa, doğum günü ve ölümü olması gerekir. Doğumu ve ölümü olan da ilah olamaz.

Soru: Allah'ın her şeye gücü yetiyorsa kendisinden büyük bir taşı/kayayı yaratabilir mi?

- Soru mantıksızdır.
1. Bu, imkansız düşünmektir. Muhal veya imkansız, *varlığını tasavvur etmek asla mümkün olmayan* şey demektir. Meselâ, bir rakam ya çifttir ya da tektir. Bir rakamın hem çift, hem de tek olması imkansızdır. Bir insanın aynı anda hem ayakta hem de oturur olması da muhaldir. Bir rakamın sonsuzdan büyük olması da muhaldir. Aynen öyle de Cenâb-ı Hakk'ın ortağı ve benzeri olması da muhaldir. Düşünelim: Şöyle demek demogoji değil de nedir? “Allah kendisine bir ortak kılabilir mi? Kılamiyorsa acizdir. “ Bu, Allah kavramını bilmemektir.
 2. Soru ile yapılmak istenen kıyas, çelişkili hükümlere dayandırılmıştır. Meselâ, «sonsuzdan daha büyük bir sayı yazılabilir mi?» sorusu, böyle çelişkili bir varsayıma dayanır. Bu sebeple hiçbir ilmî değere sahip değildir. Çünkü sonsuzdan büyük bir sayı olamaz ki, böyle bir soru sorulabilsin. Aynen bunun gibi: Farz edelim ki siz dünyada en usta elektrik lambası üreten bir mühendissiniz. Bu hususta en gelişmiş ve mücehhez fabrikaların da sahibisiniz. Size, madem bu alanın en usta mühendisisiniz ve en gelişmiş fabrikalar da elinizdedir, o halde bize öyle bir ampul üretin ki aynı anda hem yansın, ışık versin, hem de sönük ve karanlık olsun' deseler, bunu yapabilir misiniz? Böyle bir öneriye vereceğiniz cevap, hiç şüphesiz ,hayır' olacaktır. Ama bu sizin acizliğiniz, güçsüzlüğünüzden dolayı değil, esasen böyle bir şeyin imkânsızlığından dolaydır. Zira aynı anda hem aydın, hem de karanlık olan bir nesnenin varlığını tasavvur etmek mümkün değildir. Veya: Dünyanın en güçlü insanını düşünün ki, eline aldığı bir ağırlığı metrelerce uzağa fırlatabiliyor. Aynı adamın eline bir kuş tüyünü verin ve ,Madem bu kadar güçlüsünüz, o halde şu kuş tüyünü de o taşı fırlattığınız yere fırlatın' derseniz, bunu yapabilir mi? Elbette ki hayır. Ama bu, onun aciz veya güçsüz olduğundan değil, kuş tüyündeki fırlatılma kabiliyetsizliğindedir.

İddia: Ruh, diye bir şey yoktur. Ruh, aldığımız nefesten ibarettir. Nefes bittiğinde ölüm gerçekleşir.

- Bu anlamıyla ruh, hayvanda da vardır. Hayvanî ruh başka, insanî ruh başkadır. İnsanı hayvandan farklı kılan bir şey olmalıdır. O da insanî ruhtur. İnsanı insan yapan özellikleri taşıyan ruhtur. Bu ruhu görmeyiz. Yerini bilmeyiz. Ancak işaretlerinden onun varlığını anlarız.
- Ruh, bedende değildir, ama tamamen bedenden bağımsız da değildir. Bedenle ilişkilidir. Mana-lafız ilişkisi gibi. Mana soyuttur, görülmez. Mana lafza girdiğinde somutlaşır, ama bu, masa, sandalye gibi bir somutluk değildir. Mana lafza girdiğinde, varlığı anlaşılır diyelim. Lafız mana için bir vasıta olduğu gibi beden de ruh için bir vasıtaadır.
- Bir başka örnek: Ruh, zeytin içindeki yağ gibidir. Zeytinde yağ vardır, ama görülmez. Onun için zeytine tamamen yağdır, diyemezsin. Yağ değildir de diyemezsin. Zira onda saklı bir yağ vardır. Aynı şekilde gül içindeki yağ gibidir. Ruh-beden de böyledir. Ruh, bedendedir, diyemeyiz; bedende değildir de diyemeyiz. Onun için ruh, ne bedendedir, ne de değildir, denmiştir. Ruh, bedenle ilişkilidir. Beden, ruha vasıtaadır. Ruhun varlığını bedende iş görmesiyle farkedebiliriz, idrak ederiz.

İddia: İslam'da kölelik vardır. Cariye İslam'da cinsel köle demektir. İslam köleliği neden kökten kaldırmadı?

- Bir kere köleliği İslam getirmedi, vardı, uygulanıyordu. İslam, onu ıslah etti. Ayrıca İslam köleliği vacip veya farz kılmadı, hatta sünnet bile değildir. Sadece caizdir. Yani bir imkandır. Her zaman olacak diye bir kural da yoktur.
- İkinci olarak cariye cinsel köle değil, savaş esiri demektir. Bunun iyice kafaya yerleştirilmesi gerekir. Cariye ile nikahsız cinsel ilişki caizdir. Cariyenin hukuku, devlet başkanı onlar paylaştırıldıktan sonra başlar. Paylaşmadan önce ilişki zinadır. Bir nevi ganimetten çalmak gibidir. Sonuçta cariye hür gibi değildir.
- Evet, İslam köleliği kökten kaldırmadı. Kölelere iyi davranılmasını emretti. Oğlum, kızım deyin, dedi. Yediğinizden yedin, giydığınızden giydirin, ağır işler yüklemeyin, yüklediyseniz, yardım edin, dedi. İbadetlerin keffaretlerinde baş sıraya köle azad etmeyi koydu. Ama bunlara rağmen köleliliği tamamen kaldırmadı. Neden?
- Hemen ifade edelim ki, kökten kaldırılmayışını anlamayışımızın birinci sebebi bizim "eşitlik ve özgürlük" söylemleri üzerine bina edilmiş bir dünyaya doğmuş olmamızdır. Bizim normalimiz bu olduğu için insanın alınıp satılan bir meta oluşunu kabullenemiyoruz. Bu, pek tabiidir. Mesela Mekke müşrikleri de kölelerle efendilerin aynı safta namaz kılmalarını kabullenemiyordu. Birçokları sırf bu gurur ve kibirlerinden dolayı müslüman olmamıştır. Çünkü bu da onların normallerine aykırıydı.

Devamı: İslam'da kölelik vardır. Cariye İslam'da cinsel köle demektir. İslam köleliği neden kökten kaldırmadı?

- İkinci sebebi ise; biz köle ve cariyeliğin bir insan için peşinen kötü olduğuna inanmışız. Bunu tartışmasız bir hakikat olarak görüyoruz. Köle ve cariyeliği de filmlerden izlediğimiz kadar biliyoruz. Ama öyle değil. Bizim dünya algımıza göre; en kötü ihtimalle asgari ücretle bir işe girer, kenar mahallelerde bir ev kiralar, fırından ekmeğini, marketten peynir zeytinini alır katık eder yer, bir şekilde hayatını idame ettirirsin. Mevzuu bahis ettiğimiz çağlarda böyle bir dünya yok. Savaş olmuş, bir taraf kazanmış diğer taraf kaybetmiş, erkekler ölmüş veya esir düşmüş; geriye yakılıp yıkılmış şehirler, ekip biçeceği toprağı olmayan, güdeceğı hayvanı, malı mülkü kalmayan binlerce kadın ve çocuk kalmış. Varsayalım ki kölelik ve cariyelik müessesesi yok, ortada kalan bu kadınlar ve çocuklar için nasıl bir alternatifimiz var? BİM kartı dağıtıp, KYK yurtlarına mı yerleştireceğiz? Bunlar, kurda kuşa yem olmalarını geçtik karınlarını doyuracak imkânlarla dahi sahip değiller o çağlarda. Her türlü istismara açık pozisyonlardalar.
- Onun için kölelik ve cariyelik onlar için hayatta kalabilecekleri yegâne sığınaktır. (Erkeklerin birden fazla evlenebilmelerindeki hikmetlerden biri de budur. Erkekler savaşlarda sürekli ölüyor kadınlar geride himayesiz bir biçimde çoğalıyor.) Kölelik ve cariyelik o devir için ortada kalan insanlara bir barınma imkânı sağladığı gibi, tarım toplumları açısından da düzenli iş gücü oluşturuyordu. Ne zaman ki eski usul savaşlar azalmış, insan gücünün yerini makineler almaya başlamış; kölelik ve cariyelik sistemi işlevini yitirmiş ve ortadan kalkmaya başlamış. İnsan hakları söylemleri ise son tahlilde düpedüz rol kapmış. Ve biz kölelik ve cariyeliği daha çok onların tasvirleriyle biliyoruz.
- Kısacası bizim mevcut hayat tasavvurumuzla bunları anlayabilmemiz çok da kolay değil. Ama biz anlayamıyoruz diye bu vakayı yok sayamayız. Mesela bugün milyonlarca insan 08:00 - 20:00 toplamda 12 saat asgari ücretle çalıştırılıyor. "Ücret" ne demek biliyor musunuz? "İcâre/kira" akdinden gelir, "kira bedeli" demek. Düşünün ki 200 sene sonra robotlar tamamen insana yakın bir teknolojiye ulaştı ve bütün işleri yapmaya başladı. İnsanların ücretle çalıştırılması gibi bir teamül ortadan kalktı... 300 sene sonra gelenler bizi şöyle yargılasa ne kadar yerinde olur: "Abi insan kiralır mı ya? Araba mı bu kiralayıp kullanıyorsun?" vs.